

ИГКОРАЦИ

У овом
броју
читајте:

ШКОЛСКИ
ЖИВОТ

НАШИ
ТАЛЕНТИ

КУЛТИВИСАЊЕ

TIME FOR KIDS

ГЕОГРАФСКИ
ПУТОКАЗ

АЗБУЧНИК
ВЕРЕ

број
31

ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТОРОМ ШКОЛЕ

Већ традиционално, у јануарском броју школског листа објављујемо интервју са директором школе. Захваљујемо директору што је, као и увек, изашао у сусрет ученицима и одвојио време да одговори на питања која нас занимају.

Ђацима петог разреда је уведено доста новина. Како су се све те идеје Министарства показале у пракси и како ђаци реагују на њих?

- Почетак школске 2017/2018. доноси нови план и програм за пети разред. Уведени су нови предмети Техника и технологија, нови план за Физичко образовање и васпитање, као и нови предмет Информатика. Од ове школске године Информатика је обавезан предмет и оцењује се као и сви остали предмети. Сматрам да су деца овим додатно оптерећена и да је информатика довољно заступљена у другим предметима, мада је то будућност друштва. Што се тиче опремљености, могу да говорим само о нашој школи и сматрам да смо добро опремљени савременим наставним средствима, имамо довољан број рачунара за реализацију наставног плана. Наставни кадар код нас је стручан и надам се да ће успешно реализовати све што је предвиђено из Информатике. Новине у петом разреду су интересантне за децу, али су донеле и проблеме, посебно у изради распореда часова, а и деца су више оптерећена.

Од ове године у овире часа физичког васпитања биће уведено и здравствено васпитање. Да ли мислите да ће то мотивисати децу да буду активнија?

- Настава физичког васпитања је веома битна за развој сваког детета, наставници физичког васпитања ће имати обавезу да кроз здравствено васпитање укажу деци на значај бављења физичким активностима и здравим стилевима живота. Свако дете треба да буде свесно да је час физичког васпитања један од најбитнијих предмета и да не избегавају активности на часу.

Полагање пријемног испита је велика ствар. Како се показала прошла генерација и какав бисте савет дали садашњим осмацима?

- Завршни испит за ученике осмог разреда је провера усвојеног знања током школовања. Генерација ученика која је завршила осми разред школске 2016/2017. је постигла просечан резултат у односу на претходне генерације. Од ове генерације осмака очекујем бољи резултат на завршном испиту, али и бољи успех на крају школске године у односу на претходну генерацију. Свим ученицима бих поручио да усвајају знања на часовима уз помоћ наставника, знања која су функционална и примењива. Садашњим осмацима поручујем да буду одговорни, да редовно уче, долазе на све часове, да буду активни и да се редовно спремају за завршни испит.

Коју сте Ви средњу школу завршили и које школе бисте препоручили ђацима?

- Завршио сам гимназију у Пљевљима, која је била веома захтевна и позната по квалитету. Поносан сам што сам био њен ученик. Данас ученици имају велики избор средњих школа, свако за себе нека бира школу према интересовању и шта жели даље. Гимназија даје широк дијапазон знања, што деци даје могућност више да бирају чиме ће се бавити кроз даље школовање.

Шта бисте поручили ђацима који нису сигурни шта желе да упишу?

- Ученицима који нису још одлучили шта ће уписати саветовао бих да се консултују са својим родитељима и наставницима, има још времена за одлуку. У другом полугодишту ће имати прилику да се информишу о средњим школама које ће се представити у нашој школи и кроз професионалну оријентацију.

Како бисте посаветовали млађе ученике (пети, шести и седми разред) када је право време да се почне са припремама за пријемни и како?

- Сви ученици треба да схвате да припрема почиње са петим разредом. Као што сам рекао, ако усвајају знања на прави начин (функционално и примењиво знање) кроз све разреде, неће бити проблема на завршном испиту.

На снагу је ступио нови Закон о основним школама. Можете ли да нам кажете које промене доноси?

- Нови закон о Основама система образовања и васпитања доноси и новине. Истакао бих оно што је мени интересантно: Пројектна настава и међупредметне компетенције, што омогућује и захтева повезивање свих предмета; Права детета и ученика, Обавезе ученика, Одговорност ученика, Одговорност родитеља, Одговорност установе за безбедност ученика, Правила понашања у установи, Забрана дискриминације, Забрана насиља, злостављања и занемаривања, Забрана понашања које вређа углед, част или достојанство, Општински савет родитеља.

Ива Димићријевић, 8/1

Интервју са педагогом школе Кристином Булатовић

Припреме ученика осмог разреда за полагање завршног испита, што се знања тиче, трају од почетка школовања. Није касно да се нешто што је пропуштено или недовољно добро савладано сада надокнади. Поседни часови припремне наставе трају од почетка осмог разреда, а у другом полугодишту ће бити још интензивнији. Ученици ће имати прилике да провере своје знање и осете испитну атмосферу и на пробним тестовима у априлу. Многе осмаке муче разне недоумице, а одговоре на најчешћа питања добили смо у разговору са педагогом школе.

1. На шта посебно треба обратити пажњу при уписивању средње школе?

Приликом уписивања средње школе јако је важно донети добру одлуку. Одлука треба да буде у складу са интересовањима, особинама личности и способностима ученика. Важно је бити реалан у сопственим проценама, као и размишљати о перспективи након завршетка средње школе, како за запошљавање, тако и за наставак школовања и упис на факултете или високе школе.

2. Уколико ученик има стручно интересовање, да ли треба да изабере стручну школу уместо гимназије?

Средње стручне школе оспособљавају за рад, али дају и могућност даљег школовања. За ученике који нису још сигурни које би занимање одабрали, али су сигурни да ће наставити школовање, гимназија нуди могућност одлагања доношења одлуке о будућем занимању и добру припрему за наставак школовања. Помоћ у одлуци за упис у неку средњу школу може бити детаљно информисање о жељеном занимању, описи занимања из више извора (разни сајтови, посета средње школе, фирме које обављају теби привлачне послове, сајам професионалне оријентације или образовања и слично).

3. Које су најчешће грешке које ученици праве при одабиру будуће школе?

Одлуку коју доносите приликом уписа у средњу школу не би требало заснивати само на: близини школе, жељи родитеља, наставку пријатељства и одлучивање за школу коју ће уписати и наш пријатељ/и. Важно је бити реалан у процени својих способности и увек имати резервни избор. Зато приликом попуњавања листе жеља треба увек навести више школа.

4. Колико је изводљиво пребацивање из нежељене у жељену школу?

Да би ученик прешао из једне у другу средњу школу, потребно је да у тој школи постоји слободно место и да ученик има потребан број бодова за упис у ту средњу школу. Након првог, а потом и другог уписног рока, број слободних места је доста низак, па је пребацивање могуће у ситуацијама одустајања ученика од уписане средње школе и ослобађањем места уз испуњавање осталих услова за упис.

5. Како остати смирен током целог процеса завршног испита?

Завршни испит јесте стресан за ученике, али и за родитеље. Знање и вера у себе помоћи ће вам да кроз цео процес прођете доста смиреније. Потребно је са припремама за завршни испит почети на време (што пре) и не ослањајте се само на добре оцене, срећу и сл. Направите план припреме, тако што ћете сагледати шта сте до сада савладали, које области вам нису јасне, какве грешке обично правите, а затим сваког дана прелазите одређен број задатака. Будите редовни на припремној настави, направите мање групе за учење са вршњацима, разговарајте са онима који су прошли кроз ово искуство. Трудите се да на завршни испит дођете спремни. Дан уочи испита прошетајте, дружите се и наспавајте се. На испиту будите концентрисани, пратите упутства, пажљиво читајте задатке, проверите да ли сте добро разумели задатак, решавајте задатке од лакших ка тежим, верујте у себе и не одустајте. Срећно!

Бојана Ерцеј, Нађа Тодоров, 8/1

Дечја недеља

Традиција обележавања Дечје недеље у свету и код нас мери се деценијама. Дечја недеља први пут је обележена 1934. године на предлог организације Пријатељи деце Србије, а 1987. године дефинисана је Законом о друштвеној бризи о деци.

Манифестација Дечја недеља се сваке године одржава у месецу октобру, са циљем скретања пажње јавности на децу и младе, на дете као носиоца права, на потребе деце у породици, друштву и локалној заједници, на њихово право да одрастају у што бољим условима, на једнаке шансе за развој и остварење потенцијала.

Ове године од 2. до 8. октобра Дечја недеља била је још једна прилика да се створе бољи услови за остваривање права детета подстицањем међугенерациске солидарности. Неки од догађаја били су додела признања за добротинство деци „Маслачак“, дебата „Међугенерациска солидарност: везе и изазови“, свечана додела награда: „Невен“ и „Добра играчка“, презентација дечјег стваралаштва, креативне радионице, представљање активности удружења која се баве децом, изложба на отвореном, размена стваралачких искустава кроз активности деце и старих.

Изложба у школском холу приказала је следеће мисли и идеје наших ученика: „Ти си снажан и можеш све“, „Лепа реч је циљ до успешног пријатељства“, „Хвала ти што си увек ту да ме орасположиш“, „Мисли добро, па ће добро и бити“, „Увек ћу бити ту за тебе“, „Ко има друга и има све“, „Друг ти је све“, „Волим што си ми ти баш пријатељ“, „Сањај велике снове“, „Ти си најбољи“, „Лепе речи вреде пуно, а не коштају ништа“, „Оствари свој сан“, „Хвала“, „Волим те“, „Лепа реч гвоздена врата отвара“, „Ти можеш све“, „Ти си ми најдража особа“, „Боље је имати пуно другара него пуно пара“, „Срећковић си прави кад те подржавају твоји другари“, „Правог пријатеља је тешко наћи, али можда си ти један од њих“.

Овако наш познати писац Љубивоје Ршумовић описује дечја права: „Ако ме тата бије, ако ме мама лема, ко да ми тата није, ко да маме и немам. Деца виде све у ничему, а одрасли ништа у свему. Нек се чује до мора ово што ме мучи данима, ја имам слободу говора о свему што ме занима! Ја могу и дању и ноћу да се дружим с ким хоћу зато што мрзим самоћу. У школи живота се учи наука лепа и права, нико не сме да ме мучи ни да ме понижава“.

Бојосав Миленковић, 7/1

Дечја недеља у нашој школи

Дечја недеља је традиционална манифестација која се обележава прве недеље октобра. Циљ ове манифестације је да се скрене пажња најшире јавности на права и потребе деце, али и да се укаже на одговорност коју породица, школа, држава и њене институције имају у заштити и остваривању права деце.

Дечја недеља у нашој школи обележена је од 2.10.2017. до 8.10.2017. г. Активности које су организоване поводом Дечје недеље у нашој школи су: Дан дечјих права, изложба радова са мотом „Градимострмостове међу генерацијама за радост сваког детета“, хуманитарна акција „Наше мало неком пуно значи“ и спортски дан. Приредба за прваке поводом Дечје недеље организована је 5.10.2017. г. У приредби су учествовали хор наше школе и ученици првог разреда. И публика и извођачи су уживали у игри, песми и рециталима.

Урош Полексић, 7/3

Приредба поводом Дечје недеље

Поводом обележавања Дечје недеље 5.10.2017. године у свечаној сали школе одржана је приредба на којој је наступао хор ученика старијих разреда. Репертоар је обухватио интерпретирање дечје забавне и изворне песме. Приредба је реализована у сарадњи са наставницима разредне наставе Иваном Томићевић и Зорицом Сандић.

проф. музичке културе Свејлана Коркановић

Дечја недеља у Основној школи „Вељко Дугошевић“

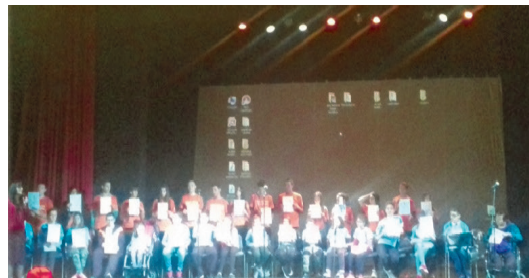
Ученици шестог разреда су са наставницом енглеског језика Оливером Томић 5.10.2017. године посетили Основну школу „Вељко Дугошевић“ у којој је поводом Дечје недеље одржана плесна радионица „Салса“. Неколико школа представило је своје кореографије, а ученици наше школе су се забављали и уживали гледајући их. Касније су, уз помоћ инструктора, и сами научили почетне кораке салсе.

Ана Николић, 6/3

Вукови дани

У суботу, 23. септембра 2017. године у парку код Вуковог споменика одржана је манифестација Вукови дани - „Вук, азбука, рад и мука” са циљем да се очува лик и дело Вука Караџића и да се пружи подршка деци и младима са инвалидитетом. Удружење „Плава шкољка” је, заједно са многим основним школама и културно-уметничким друштвима, припремило интересантан програм. Креативне радионице и базар ручних радова био је реализован уз помоћ волонтера из многих удружења. Манифестацију су подржали Градска општина Звездара, Вукова задужбина у Београду и Факултет за примењени менаџмент и финансије, а гости су били песници из Франкфурта и Париза.

Претходног дана у Дому културе Вук Караџић такође је одржана манифестација посвећена реформатору нашег језика и писма. Презентацију о Вуковом раду и предавање о животу његове ћерке Мине Караџић употпунила је и химна посвећена Вуку, у извођењу дечјег хора из Новог Сада коју су осмислила деца са инвалидитетом. Манифестацију су подржали и другари из Франкфурта, Новог Сада, Зрењанина, Зајечара и Бање Ковиљаче.

Како су нам ова дивна деца поручила, Вуково дело никада неће избледети јер је он желео да се људи описмене и да се боре за слободу, што су вечите људске тежње и вредности.

Анастасија Винић, Кристина Марјановић, Николина Першић, 8/1

Кључ је у књигама

Београдски сајам књига је и ове године од 22. до 29. октобра био, по 62. пут, једна од најважнијих културних манифестација, не само у Београду и Србији, него и шире. Представљена је наша, како традиционална, класична, тако и савремена књижевност, а остварена је и културна размена са иностранством. Овогодишњи сајам био је под слоганом „Кључ је у књигама“ кључ за решење многих проблема савремене цивилизације, кључ за отварање врата различитости и за разумевање. Земље почасни гости биле су Немачка, Аустрија, Швајцарска и Лихтенштајн, које су представиле књижевност на немачком језику.

Као и свих претходних година ученици наше школе с радошћу ишчекују одлазак на Сајам књига. У организацији Ђачког парламента и у оквиру наставе грађанског васпитања, већи број ученика је са педагогом, психологом и наставницом руског језика посетио овогодишњи сајам књига.

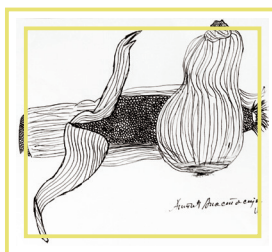
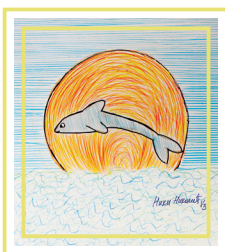
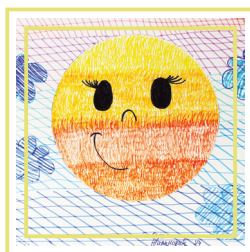
Поред представљања аутора и дела из земаља који су почасни гости, представило се преко 1000 издавача, организовано је пуно књижевних трибина, изложби и програма посвећених обележавању значајних годишњица: 800 година од крунисања Стефана Првовенчаног, 250 година од рођења Филлипа Вишњића, 170 година од првог издања Његошевог „Горског вијенца“, 125 година од рођења Иве Андрића, век од смрти Владислава Петковића Диса и Милутина Бојића...

Награду за најлепшу дечју књигу добили су Љубивоје Ршумовић за књигу „Шумкула у шкрипцу - багнословно бајковање” и Славомир Стојановић за књигу „Синги Лумба и Дрво чаробних оловака”. За најбољу књигу проглашена је књига Јасминке Петровић „Све је у реду“.

Почасни гост наредног 63. Међународног сајма књига биће Краљевина Мароко.

Лена Мишировић, 8/1

Доситејево перо

Награда „Доситејево перо“ је награда за најбољу дечју књигу коју додељује сточлани дечји жири. Конкурс су установили 1997. године градски Секретаријат за културу, библиотека „Доситеј Обрадовић“ и „Пријатељи деце општине Вождовац“ према Конвенцији УН о правима детета да изразе своје мишљење о литератури која им је намењена. „Најзахтевнији“ жири, пред којим је било 47 наслова приспелих на конкурс Дечје критике, а које су током последњих неколико месеци морали да прочитају и оцене, изабрао је добитнике 20. по реду „Доситејевог пера“.

Друго место за најбољу књигу објављену у протеклој години поделиле су четири књиге: „Лудвиг ван Моцарт“ Весне Алексић, „Немањићи, два орла“ Владимира Кеџмановића и Дејана Стојиљковића, „Волим те Сандра, ако није проблем“ Зорана Божовића и „Овчарско-кабларска бајка“ Раше Попова. Прву награду за старији и млађи узраст жири је доделио Силвији Оташевић за књигу „Олимпијски сан“, објављену уз подршку Олимпијског комитета Србије, и Слободану Станишићу за дело „Хајдук Вељко, јунак вредан целе војске“.

Прву награду великог дечјег жирија „Доситејево перо“ претходних година добили су и Градимир Стојковић за књигу „Хадук на Дунаву“, Урош Петровић за „Загонетне приче“, Силвија Оташевић за књигу „Плуркини мускетари“ и Лидија Николић за „Мамин дневник“. Све ове књиге, посебно зато што су их бирала деца, могу да постану део вашег дневника читања.

Нађа Милошевић, 7/1

Читалачке радионице

У сарадњи са ИК „Прополис букс“, Активом учитеља и библиотекарком Радмилом Павловић реализоване су читалачке радионице за ученике млађих разреда. Радионице су одржане у нашој школи 06. и 07.12.2017. године, а тема радионица прилагођена је узрасту. Организоване су различите радионице за сва четири разреда и све су биле интерактивне, проткане игрицама, разговором, смехом.

Циљ је истицање значаја читања на најранијем узрасту јер желимо да се деца од најмлађег доба утка свест о важности читања и развија критичко мишљење.

С. Н.

„Лето када сам научила да летим“

Јасминка Петровић је једна од наших најпознатијих књижевница. Рођена је у Београду 1960. године. Студирала је шпански језик и књижевност на Београдском универзитету. Њене књиге преведене су на преко двадесет језика. Нека од њених најпопуларнијих дела су: „Бонтон“, „Школа“, „35 калорија без шећера“, „Ово је најстрашнији дан у мом животу“... Инспирацију проналази у разговорима с децом.

За роман „Лето када сам научила да летим“ Јасминка Петровић је 2016. године добила награду „Доситејево перо“. Роман описује животни период између детињства и младости, а јунаци нам показују да се живот састоји и од ружиних латица и од трња. Девојчица Софија одраста учећи о љубави, рату, поносу, одговорности, емпатији и смрти.

Роман је написан тако да људи свих узраста могу да га читају. За неке читаоце ова књига представља „скоро савршен опис одрастања“, док неки имају „осећај као да преживљавају личне сегменте живота“. Многи кажу да је ово дело духовито и оригинално, а за јунакињу кажу да је „добра подлога за доброг човека“.

Роман је веома занимљив и мислим да свако треба да га прочита. Помаже нам да се снађемо у многим животним ситуацијама. Учи нас да летимо.

Јелена Максимовић, 7/2

Лектира некад и сад

Из разговора са библиотекарком школе Радмилом Павловић и наставницима сазнали смо које лектире су некада биле омиљене, које се памте и какав је однос деце према лектури данас.

Које лектире памтите из Вашег детињства и да ли бисте нам препоручили неку?

Прочитала сам много лектира и нисам сигурна коју бих издвојила. Питање је мало проблематично из простог разлога што не мора да значи да ће нешто што је мени било интересантно бити и данас. Наравно, дела као што су Андрићева или Достојевског бих препоручила свима, али сматрам да су неке књиге из мог времена превазиђене.

Да ли су раније генерације биле више заинтересоване за читање?

Тешко је поредити време у коме сам ја одрасла и сада. Нама је читање било улаз у свет и све што смо могли да спознамо било је путем књига. Данас се технологија значајно проширила и ја немам ништа против тога, али сматрам да то заокупља деци велику пажњу и огромно време у њиховом одрастању.

Да ли је наметање обавезног читања, односно читања по задатку, добро по децу?

Деца воле слободу у сваком смислу, али морају да схвате да имају и своје обавезе. Једна од обавеза је и домаћа лектира. Сматрам да 2-3 лектире годишње не би требало да представљају проблем, поготову ако дете има развијену читалачку навику.

Да ли се деци свиђају лектире и да ли их сви разумеју?

Деца нису одушевљена овим избором лектира које су тренутно одређене и немају проблем да то кажу. Реакције су различите: неком досадна, неком занимљива, а некад и нема реакције. Више им се свиђа када наставник направи избор, као што је прошле године урадила наставница српског Мира Марковић са Јасминком Петровић.

Која лектира или књига Вам је остала у сећању из детињства и коју бисте препоручили данашњим генерацијама (питање постављено наставницима)?

Наставница мајематике Нина Вукашиновић: Искрена да будем, све лектире из основне школе не памтим, али се добро сећам лектире „Том Сојер“ Марка Твена. Не знам коју бих тачно препоручила, али предлажем руску и енглеску литературу која никада неће бити превазиђена.

Наставница биологије Снежана Илијев: Лектира која ме подсећа на детињство је дефинитивно „Рат и мир“ Лава Толстоја. Волим да читам научну фантастику и препоручила бих било коју књигу из те области.

Наставник физичкој васпитања Зоран Лазаревић: Из детињства памтим лектире „Орлови рано лете“ и „Том Сојер“, а сада бих препоручио књиге енглеских писаца које читам.

Наставник историје Јоца Стојков: Када сам био мали, читао сам свашта. „Робинсон Крусо“, цео епски циклус, „Мемоари“ Проте Матеје Ненадовића, грчку митологију... Сада нисам сигуран шта бих могао да препоручим.

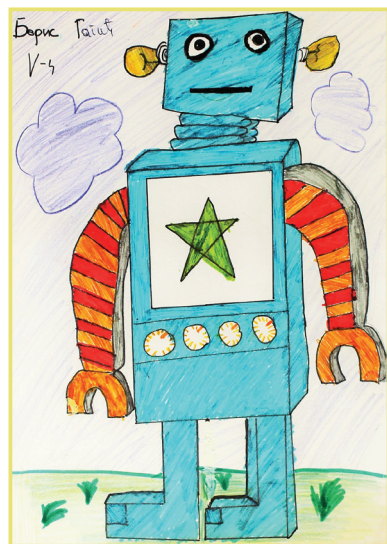
Наставница географије Јелена Појовић: У принципу, читала сам исто што и ви данас читате од лектира. Издвојила бих „Сумњиво лице“, „Орлови рано лете“, а препоручила бих свима Нушићева дела.

Наставница музичкој Свејлана Коркановић: Иако сам давно била у школској клупи, сећам се лектира „Дневник Ане Франк“, „Робинсон Крусо“ и песама Десанке Максимовић. Препоручила бих дела Достојевског и Балзака, мада је то можда за старији узраст.

Наставница физике Најаша Табаковић: Нисам сигурна шта бих могла да препоручим, али из детињства памтим књигу „Том Сојер“.

Наставница немачкој Милица Јевтовић: Сећам се лектира „Дружина Сињи Галеб“, „Робинсон Крусо“, „Сумњиво лице“, као и многих приповедака које смо читали. Препоручила бих свим ученицима осмог разреда да прочитају „Ромео и Јулију“.

Наставница ликовној Верица Ђурђевић: Кад сам била мала, волела сам лектире „Робинсон Крусо“, „Дружина Пере Квржице“, „Дружина Сињи Галеб“. Препоручила бих свима књигу „20.000 миља под морем“ Жила Верна.

Обавезна школска лектира се већ годинама не мења. Омиљене лектире „Робинсон Крусо“ и „Том Сојер“ спајају различите генерације, како ученика тако и наставника. Изгледа да смо због њих сви помало авантуристи, помало бунтовници с разлогом или без разлога.

Анастасија Вунић, 8/1

Наш бивши ђак – новинар Душан Ивковић

Прошло је нешто више од 12 година када сам последњи пут, са ранцем на леђима, прошао кроз службена врата Основне школе „Иван Горан Ковачић” у Београду. Бежао сам тада од теткице Раде која је, попут убојитог војника, стајала не дозвољавајући ученицима да улазе на службени улаз.

Сада више нема теткице Раде, нема столица у камерној сали, нема боја које су ми обележиле детињство, али и даље има драгих лица која су утицала да постанем оно шта данас јесам. Двадесетседмогодишњи младић, новинар пун ентузијазма који се после толико година вратио у учионице своје школе, овај пут у другој улози.

Дошао сам на позив своје наставнице српског језика Снежане Костић, као и њене колегинице Наташе Станојковић да учествујем на часу новинарске секције. Да објасним младим људима шта је новинарство и пренесем им нека своја искуства.

Пре него што кренем на искуства, морам да вас вратим у, из овог угла, далеку прошлост. Не сећам се који сам разред био. Сећам се да смо српски имали на позорници камерне сале, као и да сам седео у првој клупи са својим најбољим другом Јоцом, одмах испред катедре под будним оком наставнице (били смо примерна и мирна деца). За домаћи је требало да урадим интервју, тада за мене непознату форму, а данас нешто што ме храни. Задатак ми се јако свидео те сам дошао до једног нашег глумца, у то време пријатеља моје мајке, и обавио интервју са њим. Међутим, нисам се само фокусирао на интервју, већ на целокупну презентацију. У школу сам понео гардеробу, балон, који сам маркером неспретно претворио у нешто што је требало да личи на лице, и патике, а уз помоћ столице наместио сам сцену као да радим уживо интервју са њим. Сећам се да сам добио петицу. Ипак, ни тада, а ни много година касније, нисам очекивао да ће то заправо бити први од многобројних интервјуа моје, до сада мале каријере.

Док су ми успомене навирале, пре свега несташлуци који су често тема разговора на окупљањима екипе из основне, трудио сам се да се фокусирам да младим људима кажем нешто што, по мом мишљењу, треба да знају о новинарству, али не превише, то би покварило драж. Помало неспретно, бирајући адекватне речи, потрудио сам се да објасним да новинарство није професија, већ стил живота. Да новинар живи свој посао даноноћно истражујући теме на којима тренутно ради или припремајући оне које му предстоје. Да је новинарство позив који тражи велика одрицања и доста љубави, а заузврат пружа неизмерну срећу и задовољство након успешно завршеног пројекта. Желео сам да им пренесем енергију са којом ја приступам свом послу, али и да им скренем пажњу да, иако се у овој професији човек сусреће са свакојаким стварима, појавама и дешавањима, треба да стреме првенствено својој срећи. Теме које раде са уживањем публика ће умети да препозна, а сама чињеница да вам посао представља задовољство, а не обавезу, има непроцењиву вредност.

Као што сам некада радио писмене задатке, тако сам се и сада занео и расписао, те ћу морати да ставим тачку, а „пенкало” уступим овим младим људима. За неколико година, ко зна, можда ће се и они, као и ја сада, вратити у школу да поделе своја искуства, а ја их свакако чекам да заједно испишемо странице медијске сцене.

Душан Ивковић
17.12.2017. Београд

Звездариште

Од 17. до 23. новембра 2017. г. одржан је 14. дечји позоришни фестивал Позориште Звездариште, под слоганом „Звездариште-тамо где бајке станују”. Ради се о регионалном такмичарском фестивалу који представља најбоља сценска остварења у позоришној продукцији у Србији и земљама окружења.

Неке од представа које су изведене ове године су: „Пепељуга“, „Чаробњак из Оза“, „Одисеј – Сан о повратку“, „Успавана лепотица“, „Невидљива“, „Сњежана и седам патуљака“, „Моје тијело“, „Песма белог кита“...

Као и сваке године и ове године о фестивалским наградама одлучивала су два жирија: стручни жири који су чинили редитељ Игор Вук Торбица, глумица Ана Софреновић и драматург Милица Пилетић и дечји жири који су чинили девојчице и дечази – мали позоришни експерти. За овогодишњу победничку представу проглашена је представа „Чаробњак из Оза“ Краљевачког театра.

Анастасија Сџанић, 7/4

„Песма белог кита“

У понедељак 20.11.2017. г. у Установи културе „Вук Караџић“ изведена је представа „Песма белог кита“. Сцена на којој је изведена представа добила је име по Александру Поповићу, једном од најзначајнијих српских драмских писаца. Све се одвијало у оквиру фестивала „Позориште Звездариште“.

Свако је чуо за Мобија Дика, белог кита, цара океана, али га нико није видео. Он је мит. Он је највећи кит у океанима, најстарији и најстрашнији. Капетан Ахаб је већ имао блиски сусрет са њим, а овог пута на челу посаде Пиквода креће у одлучујући поход на великог белог кита. То је епска борба човека са природом која говори о покоравану немирних и непознатих сила. У представи се, са једне стране, сазнаје прича о Ахабу и његовој посади, а, са друге стране, може и да се зарони дубоко у море и да се упозна са морским створењима и њиховим животима.

Представа „Песма белог кита“ била је јако занимљива и лепа. Препоручујемо да је погледате пошто ће вам дочарати слику једне китоловачке авантуре.

Теодора Мрачић, Иоана Цајрђа, Јован Ковачевић, 5/1

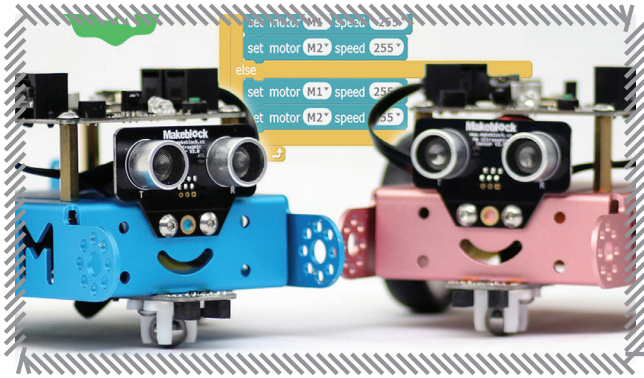
Манифестација „Ти можеш“

Ученици трећег разреда су 04.12.2017. године са својим учитељицама посетили УК „Вук Караџић“ где је одржана манифестација „Ти можеш“, поводом обележавања Међународног дана особа са инвалидитетом у организацији Секретаријата за образовање и дечју заштиту.

У богатом програму, где су се смењивале игра и песма, учествовали су ученици основних школа за образовање и васпитање деце са сметњама у развоју. Наши ученици имали су привилегију да уживају у програму, као и у продајном базару, где су представљене рукотворине које су ученици школа сами направили. Циљ ове посете био је да допринесемо прихватању и уважавању различитости код деце. Препуни утисака које су понели са манифестације, ученици су на несвакидашњи начин научили једну веома важну лекцију.

С.Н.

Роботика у нашој школи

Почетком ове школске године наша школа учествовала је на конкурс фондације Б92 „Битка за знање”. Циљ ове акције јесте да се школе у Србији опреме малим едукативним роботима који кроз игру уводе децу у свет програмирања и роботике.

У првом кругу школа је освојила пет малих робота. Уз помоћ робота деца су почела да праве прве кораке у програмирању. То, наравно, није крај. У плану је да се у току наредне године обезбеде још бољи технички услови који ће омогућити коришћење овог едукативног алата, како на часовима секције из роботике, тако и у оквиру редовне наставе свих

предмета на којима се буде указала могућност њихове примене.

Сигурни смо да ћемо на тај начин допринети развоју логичког начина размишљања и програмерских потенцијала наших ђака.

Најаша Ников, наставница техничкој и информатичкој образовања

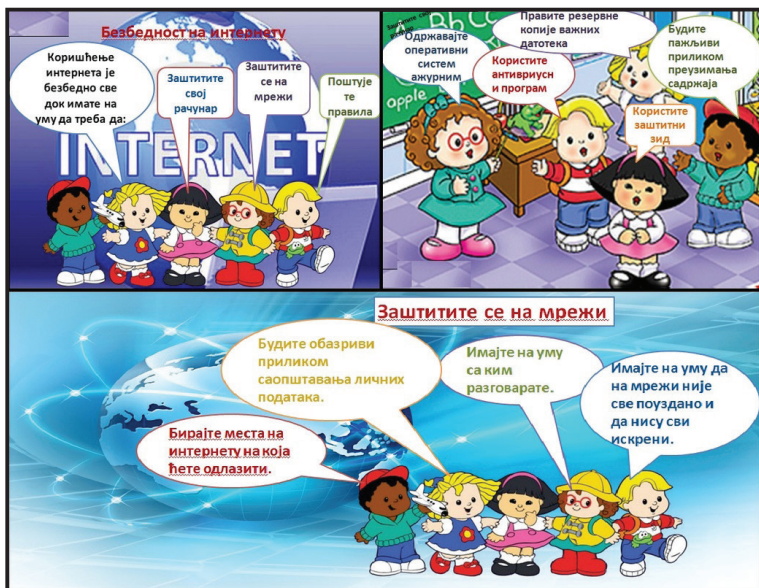
БЕЗБЕДНОСТ НА ИНТЕРНЕТУ

Деца и одрасли данас више не могу да замисле живот без компјутера. Савремене технологије су повезале људе и информације широм света, што има добре и лоше стране.

Заштита деце на интернету подразумева физичку, психичку и моралну безбедност деце током активности на интернету (сурфовање, четовање, онлајн игрице, друштвене мреже). Кључ безбедности сваког детета на интернету је у познавању ризика са којима може да се суочи и поштовању правила, шта јесте, а шта није дозвољено. Најбоља заштита јесте да у сваком моменту родитељи знају шта дете ради на интернету.

Савети за безбедно коришћење интернета:

- ✓ Шифре које користиш на друштвеним мрежама треба да знаш само ти и твоји родитељи и нико више!
- ✓ Само у договору са родитељима можеш да остављаш личне податке и адресу.
- ✓ Одмах се обрати родитељима ако те неко узнемирава на интернету или мобилном телефону.
- ✓ Научи да одбијаш и блокираш поруке од непознатих корисника.

- ✓ На профил додај само пријатеље које лично познајеш.
- ✓ Научи родитеље да приступе сајтовима којима ти приступаш, може бити забавно.
- ✓ Никад не веруј прозорима и порукама које нуде разне награде.
- ✓ Фотографије се врло лако злоупотребе зато водите рачуна коме дозвољавате да их види.
- ✓ На јавним рачунарима не користи опцију „запамти ме” јер тада остаје упамћена ваша и-мејл адреса и шифра!

Злоупотреба интернета и угрожавање безбедности деце на интернету може да се пријави на број телефона 198-33.

У Србији се 7. фебруар обележава као Дан безбедног интернета.

Ања Милејић, Ана Појовић, 5/2

Друштвене мреже

Родитељи су нам причали да су, када су они били мали, њихови родитељи бринули док су на улици. Данас опасности вребају и када смо код куће. Ако нисмо довољно опрезни, опасности нас вребају и на интернету.

Деца су вероватно најчешће жртве на интернету. У последње време сви нам много причају о томе шта све може да нам се догоди. Упозорили су нас да, ако нам се обрати неко кога не познајемо и предложи нам било шта, треба одмах да испричамо све родитељима. На друштвеним мрежама не треба прихватити захтев за пријатељство од свакога, већ само од оних које лично познајемо. Чак и ако на профилној слици видимо слику детета, нико нам не гарантује да је слика истинита. Ако нека одрасла особа жели да нас упозна или види, то заиста јесте сумњиво. На то не бисмо смели никако да пристанемо, шта год да нам он предлаже или нуди. Сва срећа па на друштвеним мрежама постоје и опције које нас штите. Уколико неко покуша да нас узнемирава, увек имамо могућност да ту особу блокирамо.

Ја лично нисам активан на друштвеним мрежама, али мислим да сам довољно чуо о томе од родитеља и наставника, да знам добро да се одбраним и избегнем непријатности.

Марко Нешић, 5/3

Безбедно у саобраћају

За ученике 3. разреда одржана је 13.10.2017. године занимљива обука „Безбедно у саобраћају“. У школском дворишту постављен је полигон. Ученици су имали задатак да возе аутиће и прелазе улицу поштујући саобраћајна правила. На занимљив начин ученици су показали колико познају саобраћајна правила и како се понаша на путу од куће до школе. Сви који су испоштовали сва саобраћајна правила добили су „Возачку дозволу за вожњу аута на полигону“.

С.Н.

Радионице Црвеног крста

Радионице у оквиру програма Црвеног крста „Смањење ризика од елементарних непогода и других опасности у локалним заједницама“ спроводе се у одељењима 3/1 и 3/2 од 25.10. 2017. године. Едукатори ученицима на занимљив начин објашњавају како да се снађу и помогну другима у случају елементарних непогода (поплаве, пожари, земљотреси...) усмеравајући их да сами пронађу адекватна решења у оквиру понуђених, што их додатно мотивише за рад. Током радионица успоставља се интерактивна настава као и корелација са предметима природа и друштво, чувари природе и рука у тесту, па ученици повезују научено и лакше усвајају нова знања. У наредном периоду предстоје и међушколска такмичења која се на нестрпљењем очекују.

С.Н.

уживали у балонима од сапунице, вулкану дугиних боја од боја за колаче, соде бикарбоне, сирћета и шљокица, пасти за зубе за слона и другим, у догађају за памћење.

психолог школе Наташа Јовановић

Школабораторија ОШ „Иван Горан Ковачић“ основци за предшколце у „Звезданом гају“

Ученици одељења 8/1 су са психологом школе Наташом Јовановић гостовали у Предшколској установи Звездани гај 30.11.2017. године. Наставница хемије Биљана Тадић осмислила је занимљиве и практично применљиве експерименте од састојака који се користе у домаћинству. Тако су ученици осмог разреда наше школе, уједно и представници Ученичког парламента, у Предшколској установи „Звездани гај“ показали хемијске експерименте деци предшколског узраста. Предшколци су

но, ту је наша највећа подршка била наставница Драгана Бајчета, која је уз нас била све време. Све је протекло савршено... Прошли смо кроз још једну авантуру у животу. Био је то савршен дан, леп као сан!

Лена Стаменковић, Тијана Лукић, Улијан Никишићина

„Сияла ночь...“

Ученици наше школе су 7.12.2017.године наступали у Руском дому. Када је почела проба, сала је била препуна људи. Сви су били у костимима и ужурбано тражили своје групе, а иза бине су се други преслишавали пред наступ. Свако је причао своју причу, били смо узбуђени, душе су нам биле испуњене тремом. У међувремену, стекли смо и нова пријатељства, једни другима смо давали подршку...

Дошло је и наших пет минута када је требало да се појавимо на сцени. Овог пута нисмо дрхтали од хладноће, већ од страха да нешто не погрешимо. Лена Стаменковић је отпевала феноменално, док смо је ми подржавале модерним плесом.

Сви, чак и они који нас нису познавали, прилазили су нам са осмесима на лицу да нас загрле и честитају нам на прелепом извођењу песме „Кукушка“. Сачекале смо да се сви наступи заврше да би нам организатори такмичења уручили захвалнице за учествовање. Нарав-

Дечији едукативни центар „Артек“

У шестом разреду учествовао сам на Међународном конкурс дејих медија (за младе новинаре) на тему „Одговорност“. Конкурс је био расписан у Руском дому и на руском језику. Написао сам два рада. У првом сам писао о својој домовини и о томе шта бих рекао о њој другу из Русије, а у другом о пројекту „Чеп за хендикеп“. Награда за освојена прва три места на конкурс био је боравак у Међународном дејем едукативном центру „Артек“. Пошто сам освојио прво место, пружила ми се прилика да одем у Артек.

Артек је међународни центар са више кампова. Налази се у Русији, на обали Крима, близу града Јалте. Годишње прими више хиљада деце. Деца у њему бораве једну смену која траје двадесет један дан, баве се и изучавају одређену професију и занимање. Моја смена била је одређена да изучава медије и новинарство, па сам постао медијски камерман. Добили смо професионалну опрему и покретну телевизијску станицу. Снимали смо онлајн преносе за Артек телевизију. Артек ради током целе године. Ако је смена за време школске године, деца су обавезна да посеђују основну и средњу школу у Артеку.

Дани у Артеку били су тешки и дуги, али и занимљиви и поучни. Сваки дан смо научили нешто ново. Имали смо туре по музејима и такзвани „социјално образовни модул“. То су места на којима се учи кроз праксу, што и јесте будућност садашњег школовања.

Мислим да су ми искуство, знање и пријатељства из Артека већ драгоцени и да ће ми у будућности бити од велике помоћи. Одлазак у Артек је нешто што се памти цео живот.

Давид Ковачевић, 7/2

Музеј афричке уметности

Ученици одељења 4/2 и 4/3 су у пратњи учитељица Сузанае Тудић и Слађане Савовић посетили Музеј афричке уметности. Упознали су се са традиционалном уметношћу народа Африке

кроз колекцију предмета донетих са афричког континента.

Уметнички предмети су претежно из земаља западне Африке (Гвинеја, Сенегал, Обала Слоноваче, Гана, Нигерија...). Експонати представљају део традиционалне културе народа Бобо, Бамбара, Бага, Гере, Кији... Највише су заступљене маске и скулптуре у дрвету и бронзи, предмети у керамици, музички инструменти, тканине, на-кит... Деца су показала велику заинтересованост за посете музејима.

С.Т. и С.С.

Манастир Раковица

Ученици одељења 4/2 и 4/3 са својим учитељицама Сузаном Тудић и Слађаном Савовић посетили су манастир Раковица. Сазнали су нешто ново из српске историје 19. века, о значају овог манастира и знаменитим личностима које су за њега везане.

С.Т. и С.С.

Шта је то Филхармонија?

Филхармонија је нешто што звучи лепо и моћно. Нешто што делује полетно.

Оркестар своју љубав према музици преноси на све присутне. На једном месту окупљено је пуно гудачких, дувачких и ударачких инструмената. Понеки клавири ушета међу њих. Иза сваког од њих је школовани музичар који претаче прегршт нота у тонове класичне и симфонијске музике. Вредне руке диригента показују им брзину и јачину звука који се шири из њихових инструмената. Тако пуно енергије на тако малом простору.

Филхармонија, то је велика љубав према музици пренета из срца музичара кроз њихове инструменте, снагу диригента, на све нас.

Николина Николић, 5/3

Београдска филхармонија је од 1. априла до 13. јуна 2017. године организовала наградни конкурс за најбоље литерарне радове до сто речи на тему „Шта је то Филхармонија?“. Право учешћа имали су ђаци од првог до четвртог разреда. Награђено је двадесет пет ученика наше школе. За најбоље радове припремљени су филхармонијски ранци пуни изненађења.

О.В.

ÖSTERREICH

Österreich ist ein mitteleuropäischer Staat mit rund 8.8 Millionen Einwohnern. Die Hauptstadt von Österreich ist Wien.

Österreich ist ein interessantes Land und das sind nur einige der interessantesten Fakten darüber:

- 1) Schloss Schönbrunn, das Sommerpalais der Habsburger, zählt rund 1440 Zimmer.
- 2) Viele Komponisten der klassischen Musik kommen aus Österreich, zum Beispiel: Haydn,

Mozart, Schubert, J. Strauss, Mahler und Bruckner.

- 3) 62% der österreichischen Landesfläche sind von den Alpen bedeckt.

- 4) Die österreichische Fahne ist eine der ältesten Nationalflaggen der Welt.

- 5) Österreich hat einige der höchsten Lebensstandards der Welt.

- 6) Nähmaschine wurde in Österreich erfunden.

- 7) Wien ist eine europäische Stadt mit der größten Anzahl serbischer Emigranten. Mehr als 180 000 Serben leben in Wien.

- 8) Wien ist eine Stadt von Bonton und Disziplin. Es gibt keinen Müll auf den Straßen, keine herrenloser Hunde, der Verkehr ist tadellos.

Аустрија је средњоевропска држава са око 8.8 милиона становника. Главни град Аустрије је Беч. Аустрија је интересантна земља и ово су само неке од занимљивости о њој:

- 1) Замак Шенбрун, летња резиденција Хабзбурга, има око 1440 соба.

- 2) Композитори класичне музике Хајдн, Моцарт, Шуберт, Ј. Штраус, Малер и Брукнер долазе из Аустрије.

- 3) Чак 62% површине Аустрије прекривено је Алпима.

- 4) Аустријска застава је једна од најстаријих застава на свету.

- 5) Аустрија има један од највиших животних стандарда на свету.

- 6) Шиваћа машина је измишљена у Аустрији.

- 7) Беч је европски град са највећим бројем српских исељеника. Више од 180 000 Срба живи у Бечу.

- 8) Беч је град бонтон и дисциплине. На улицама нема смећа, нема паса луталица, саобраћај је беспрекоран.

Исидора Перовић, 8/1

Огледни час музичке културе

У одељењу 6/2 је 23.10.2017. године одржан огледни час музичке културе на тему - Народна традиција и народно градитељство на подручју Србије. Ученици су креативно израдили очигледна наставна средства, а ученик Вук Срејић је употпунио атмосферу ружама израђеним од папира. Тако смо остварили спој изворне музике са народним градитељством, интересантно представљеним на пазлама Завода за заштиту споменика Србије, које су сложене од стране групе ученика.

џроф. музичке културе Свeйлана Коркановић

Мој крај

Ученици трећег разреда су на једном од часова природе и друштва припремили и презентовали пројекте на тему „Мој крај“. Били су подељени у мешовите групе и имали задатак да истраже тему, изврше селекцију прикупљеног материјала, а затим организују и припреме плакате. Излагање група било је интересантно и ученици који су слушали са лакоћом су могли да понове научено на крају часа. Овакав вид учења им је био занимљив, подстакао их на међусобну сарадњу и тимски рад у групи, па су изразили задовољство и жељу да спроведу неко ново истраживање.

* * * * *

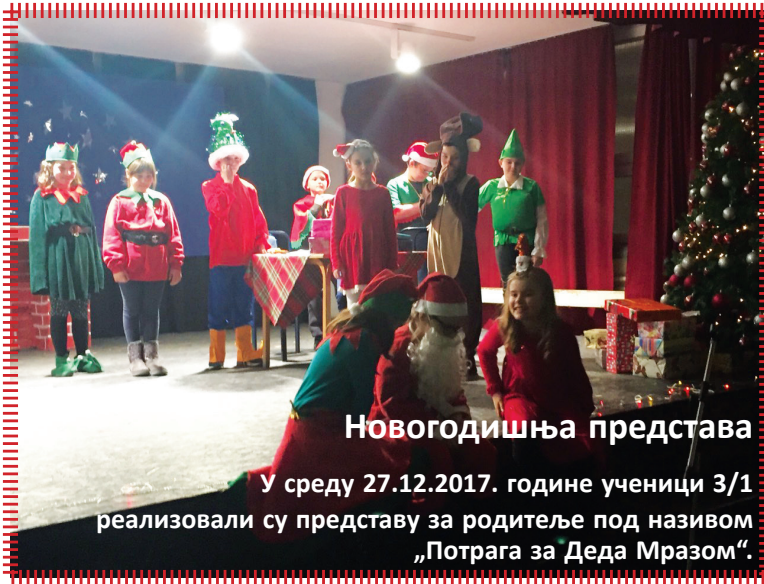
Траговима прошлости

Шта је огњиште? Шта је плуг? Ко је био абаџија? Какве су биле школе некад? На ова и многа друга питања одговоре су потражили ученици трећег разреда. Упућени на разне изворе знања (усмена предања старијих, енциклопедије, часописи, интернет...), истражујући и прикупљајући податке, спремали су групне радове које су презентовали на часовима природе и друштва у оквиру наставне теме Прошлост мог краја. Поред бројних информација до којих су дошли, трудили су се да поткрепе своја излагања очигледним примерима доносећи старе предмете (пегла, фотоапарат, ножић за отварање писама, стари новац...). Заинтересовани и мотивисани за рад лако су преносили, али и усвајали нова знања од својих вршњака. На крају су закључили да су спремни за нове изазове.

С.Н.

Новогодишња представа

У среду 27.12.2017. године ученици 3/1 реализовали су представу за родитеље под називом „Потрага за Деда Мразом“.

Радионица плетења на часу ЛИКОВНОГ

Ученици 3. разреда су били вештих прстића и осмислили су, па и реализовали решења за ћилме и појасеве.

Интересантан час

Учитељица Слађана Савовић успела је да забави на часу ликовне културе ученике 4/3. Наш задатак био је да разним материјалима и маштом оживимо бајке: „Пепељуга“, „Успавана лепотица“, „Мала Сирена“, „Снежана и седам патуљака“ и „Алиса у земљи чуда“. Уживали смо у заједничком раду, забавили смо се, а учитељица је била поносна на нас. Пред крај часа, представљали смо своје радове по групама. То је био врло занимљив час који ћемо памтити.

Маша Перовић, 4/3

Хуманитарни базар

У четвртак 28.12.2017. године у свечаној сали наше школе ученици су приредили традиционални хуманитарни базар. Родитељи, баке, деке, пријатељи... уживали су у маштовитим и креативним радовима наших ученика.

С.Н.

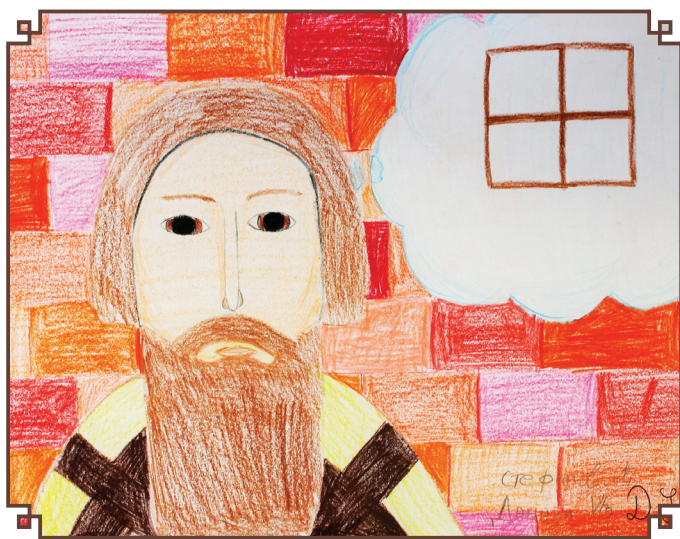
ПРЕД ИКОНОМ СВЕТОГ САВЕ

Верујте ми, икона Светог Саве је чудотворна. Сваки пут када видим његову браду, књигу у руци и поглед пун доброте, знам да сам на сигурном месту.

Одлазим често у цркву Лазарицу на Звездари, јер у њеној близини живим. Још као мала, волела сам да певам песме о Светом Сави, јер је у извођењу учествовало доста деце. Певали смо пред иконом и радовали се бомбонама које нам је свештеник давао. У цркви Лазарици икона Светог Саве је прелепо украшена. Ореол му је пун цветова и драгог камења. Сада, када сам старија, схватам зашто се поштује икона Светог Саве. Пред њом се молим за своје здравље и здравље своје породице. Сваки пут он услиши моје молитве и много сам му захвална на томе. Он је за мене највећи светитељ нашег народа и једини се слави као породична, црквена и школска слава. Сваки пут док стојим пред његовом иконом, осетим да постоје љубав, вера и нада. Свети Сава је велики светац и много га поштујем.

Икона Светог Саве је у свакој цркви на видном месту. Он чува нас децу. Ако се угледамо на његов рад и дела, можемо му се приближити у сваком погледу.

Лана Миловановић, 5/3

МОЈ СУСРЕТ СА СВЕТИМ САВОМ

И сада, док непокретна, у инвалидским колицима седим крај прозора, сећам се свог најранијег, тешког детињства. Док ми тело дрхти, осећам исту бол као и тада.

Имала сам осам, а мој брат свега три године. У белој уштиркованој постељи лежала је болесна мајка. Наше село задесила је велика суша. Земља је скроз испуцала, а воде готово да и није било. С обзиром да је брат био мали, мајка болесна, а отац погинуо у рату када је брат напунио само месец дана, морала сам ја да радим. Радила сам код најбогатије породице у селу. Били су веома сурови. Сваког дана пешачила бих десет километара до једног језера, јединог места са водом, чистила бих и чувала њихову децу. За све то бих добила један

бокал воде и векну бајатог хлеба. Једва бих дочекала да дођем кући и поделим то са мајком и братом. Болови које сам тада осећала били су скоро као и ови старачки.

Једне вечери, док сам се полако спремила да угасим свећу и легнем, неко је покуцао на врата. Опрезно, с детињим страхом, отворила сам врата и угледала старог човека, видно болесног. Имао је густу, седу браду, црну капу и огртач и један суви искривљени штап о који се лагано ослањао.

„Могу ли да уђем, слатка девојчице? Данима лутам без воде и хране, а нико не жели да ме прими“.

„Наравно! Уђите, послужићу Вас водом и кришком бајатог хлеба. Ја немам више“, бојаљиво сам му одговорила.

У зору, када је већ било време да пођем на посао, ушла сам у собу где је спавао тајанствени путник, али постеља је била празна.

Након неколико дана, док сам чистила двориште богате породице, на капији дворишта појавио се исти онај тајанствени странац. Газдарица је брзо истрчала из куће и почела да га тера:

„Марш! У мојој кући се скитнице не примају“. Али, он је и даље стајао на капији и ћутке гледао у њу, па рече: „Сава је име моје“. Одједном, поче скидати са себе капу и огртач чија му је крагна прекривала пола лица. Од болесног старог човека испред мене створио се висок, млад човек плавих крупних очију.

Свој суви штап поделио је на три једнака дела. Баци први штап и небо се над нама спусти, а сиви облаци надвише се над кућом. Газдарица оста нема. Баци други штап, па поче падати киша као никада до сад. А кад баци трећи део, он сам нестаде. Збуњено сам отишла кући да испричам болесној мајци шта се десило. Али, кад сам стигла кући, у башти пуној поврћа шетали су мали пилићи које је хранила мајка руменог, сјајног лица и широког осмеха. Трчећи, скочила сам мајци у снажан загрљај.

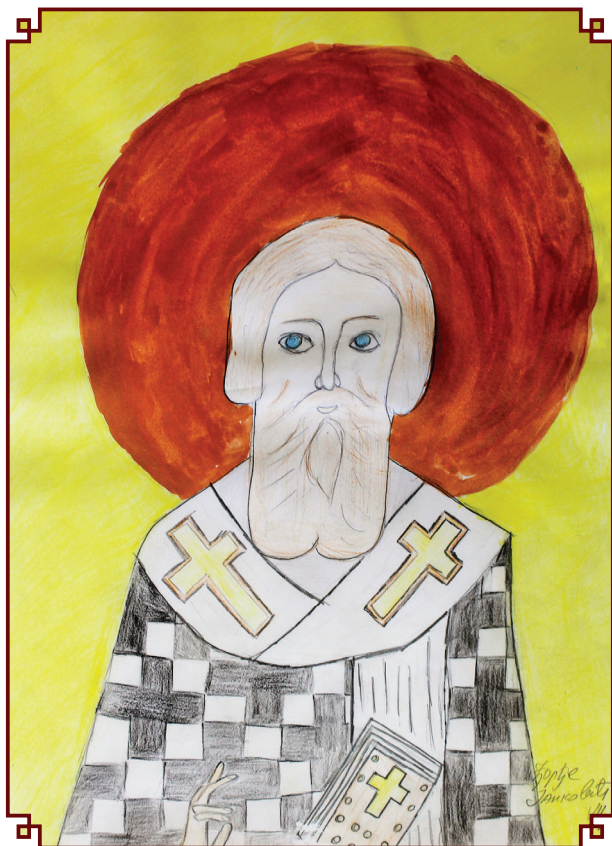
И данас, док се моје тело лагано гаси, још увек захваљујем Сави и славим великог просветитеља и спаситеља.

Анастасија Сџанић, 7/4

СВЕТИ САВА

*Владари земље Рашке били су Немања и Ана.
Имали су двоје деце, али су хтели још једно.
И то не било какво, него вредно.
Бој им је осиварио жељу.
Прославили су рођење дечака Расика у весељу.*

*Име је добио то прагу Расу.
Имао је дубок и резак јлас.
Коса му је била браон боје,
а очи су му биле смеђе, као моје.*

*Краљевић је српски био,
али му јрон царски не би мио.
Златну круну није хтео,
монаштво је заволео.
Од куће је одећао,
за монашвом је праћао.
Уместо да постане владар,
описао је у Хиландар.
Оснивао је цркве и школе
и учио људе да се Боју моле.
Учио је децу о поштењу и живоју
и да цене нечију доброју.*

Јана Живковић, 5/3

МОЈ СУСПРЕТ СА СВЕТИМ САВОМ

Сећам се дана када сам први пут нацртао Светог Саву. Био сам тек у првом разреду основне школе и био је 27. јануар, Савиндан.

Учитељица нам је за домаћи задатак задала да нацртамо његов портрет. Гледао сам у празан бели папир и размишљао о томе како он уопште изгледа.

Мени су тада сви свеци изгледали готово исто, са издуженим лицем, дугачком косом и брадом.

Мама ми је помогла тако што ми је показала икону Светог Саве. Дуго сам је посматрао и посебну пажњу ми је привукла књига у његовој руци. Држао ју је тако чврсто, као да је желео да свима да до знања колико су књиге важне и вредне и колико је важно читати и учити. Тог тренутка сам и ја свој домаћи задатак схватио врло озбиљно.

Почео сам да цртам и све је ишло некако лако. Сви моји цртежи су до тада били нејасни, а боје су се преливале свуда околу. Али, овај се разликовао од других. Био је тако јасан и уредан и, што сам дуже цртао, био сам све поноснији на њега.

Сутрадан сам на часу ликовног добио петицу, а мој рад је до краја тог полугодишта био изложен у школској галерији у холу.

Марко Тошковић, 5/3

Слобода

Слобода, као апсолутно апстрактна именица, уткана је попут најфиније свиле у тежње сваког народа.

Људи су од вајкада имали потребу за слободом, јер она је нешто највредније. Није она само једна и није нипошто искључиво политичка. За мене је најважнија слобода ума. Слободан ум је бистар и мирољубив. Он прихвата промену и залаже се за толеранцију. Неискварен је, као да га реалност још није дотакла и засула проблемима који човека натерају да себе мрзи до поднева, а од поднева и цео свет. Слобода човеку отвара сигуран пут који је светао и пун среће. Она од пустиње прави океан. Океан идеја и наде, бескрајан и који стреми ка вечности.

Слобода је париски плава. Све мрачне, вражје работе она пере и рат претвара у мир. Она је анђеоска и од Бога благословена. Не постиже се она ратом, нити борбом са самим собом. До ње се долази савршеним балансом и она је као море које не може бити уздуркано. „Када су демони у већу у души човековој, као у некој малој краљевини, тада настаје стање побуне“ („Јулије Цезар“, Вилијем Шекспир). Али та побуна није мирна, пуна је крви, зноја и суза. Људи не схватају да слободан човек није онај који иде куда му се прохте, већ онај у слози са самим собом.

Не ваља јурити слободу и газити преко других да би је достигли. Јер, подићи се изнад тога је већ довољно тешко. То је посао, то је напор.

Мелина Микић Божанић, 8/2

Школа

*Школа је све.
Школа је стварава.
Волим да се дружим,
и то је срећа права.*

*У школу ја идем сваки дан за редом,
а највише волим средом.
Тада на табли пишем мајици кредом.*

Иван Петровић, 1/3

ПРЕДЕО НАСЛИКАН ОЛОВКОМ

Брана се моћно диже на истоку рађајући Сунце. Тиркизно-зелена вода се полако пресијава појачавајући интензитет те магичне боје. Постављам штапове за пецање и намештам звончиће, чији звук ношен благим, хладним поветарцем, нарушава ту живописну тишину. Седам на понтон гледајући како Хелиос извози своје ватрене кочије на небески хиподром. Окружен сам главама седих Титана бујних, зелених брада који већ миленијумима гледају ту, никад досадну, магичну игру неба са реком.

Јутро је.

Наша Мајка звезда дошла је до свог врхунца гледајући ову дивну креацију. Перућачко језеро никад није лепше него у ово доба године. Грандиозан и поносан, кањон Дрине се диже пркосећи времену, стремећи према плаветнилу. Ову нестварну тишину повремено ремети вика моје браће у позадини и понеки чамац, или сплав са поспанним пецарошима и раздраганим Босанцима. Осећа се јак мирис смоле из наше дрвене кућице. Како се ближи време ручка, време је и за паљење великог, зиданог роштиља. Неколико бабушки и бандара се ухватило, па за ручак неће бити само роштиљ.

Подне је.

Сунце изгледа као да га босански брегови прождиру, а оно полако крвари продорним црвенилом. Како Сунце залази, почиње игра риба и инсеката. У даљини се чује бућкање ловаца на сомове. У селу на другој обали пале се светла, а уморни радници се враћају кући својим женама. Језеро добија црвени сјај, док је тама са истока полако гута. Свако светло сада привлачи све више дубица које улазе у уши, очи, уста... Лежем у свој шатор на понтону сам са својим мислима, успаван благим разбијањем таласа о обалу.

Ноћ је.

Константин Јанковић, 8/3

Зимска чаролија

*Хладних дана има све више,
време је све тише и тише.
Лаганим корацима долази нам зима,
све више снега у нашем граду има.*

*Пахуље се нижу,
поклони нам сипижу.
Забелеће се свака сјаза,
ејо нама Деда Мраза.*

Анастасија Савић, 1/5

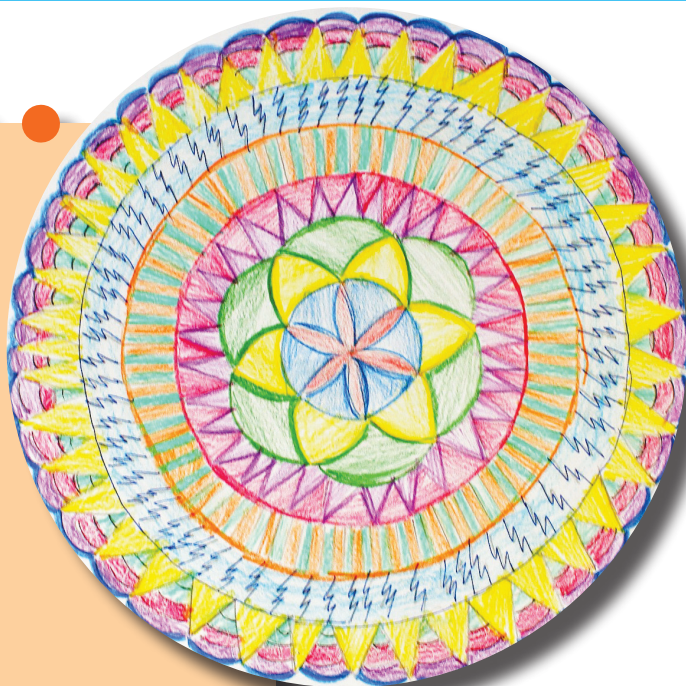
ПРАВЕ ПРИЧЕ

Постоје праве приче.
 У њима нађе место све.
 Радост и туга.
 Киша и дуга.
 Светлост и мрак.
 Облак и зрак.
 Понекад нема срећног краја...
 И то је ОК.
 Крајеви имају право да тужни буду... понекад.
 Да шансу за нови почетак дају.
 Јер сваки нови почетак је нови пут,
 а ко зна куда ћеш стићи ако кренеш њиме.

Али,
 постоје и друге приче,
 које на праве само личе.
 Приче без смисла.
 Приче без сунца.
 Где човек човеку није друг ни брат...
 Где само црна боја постоји,
 и туга, и туга, и туга без краја.
 На то налећем сваки дан.
 Не видим разлог за то.
 И не разумем.
 И нећу да живим у таквом свету.
 И зато мењам планету.
 Одлазим негде где сунца још има,
 и шанса за радост дата је свима.
 Где само праве приче постоје
 његове, њене, твоје и моје.

Идемо?

*Никола Јовановић, 7/3
 „Ђачка њеснучка сусрећања“,
 2. месито на Ойштинској завршници*

Све за тебе

*Здоі тебе се смејем,
 Здоі тебе њлачем.
 За тебе дих цео свеі
 Поразио дрвеним мачем.
 Све до њоследњеі новчића
 За тебе дих дао.
 Здоі тебе дих се
 Рајницима ѡредао.
 Све дих ово урадио,
 Само да дих те ѡознао.*

Марија Штиглић, 5/4

У години „Горског вијенца” – мудрости Петра Петровића Његоша

Поред тога што је био верски и световни владар Црне Горе, Његош је био и веома значајан писац. Ценио је слободу и просвету. Када је дошао на власт, одмах је почео да уводи ред и модернизује државу. Подизао је школе, оснивао судове, правио путеве и увео порез иако је наилазио на бројне отпоре у патријархалном друштву у коме је владала крвна освета.

У народу је био познат као владика Раде, по свом крштеном имену Радивоје, али се потписивао само својим калуђерским именом – Петар Петровић. Пошто је постао световни владар када је напунио 17 година, био је поређен са Растком Немањићем – Светим Савом. „Имао је седамнаест година Раде када је постао Петар, онолико колико је имао Растко када је постао Сава. Човек човеку тајна је највиша и ко то зна, то је највише што човек може знати. Сам Његош није знао какву тајну је носио и преносио... и Његошу, тајна Његош је највиша“, каже академик Матија Бећковић.

„Горски вијенац“ је драмски спев. То је посебна врста књижевног дела која у себи спаја елементе драмског и епског. У драмском спеву постоји подела на улоге и заступљени су и дијалог и монолог, као и писање дидаскалија у којим писац говори како ликови треба да изгледају, како да изговоре текст или одређује место и време радње. Епски елементи у драмском спеву су историјска тема и догађаји о којима се говори уместо да се приказују. Код нас се драмски спевови појављују у XIX веку. Његош је у овом књижевном жанру, својом дубоком филозофском мисли, сигурно ненадмашан. У години победе Вуковог рада, својим делом је доказао да се и један филозофски спев може написати на народном језику.

Ове године обележава се 170 година од Његошевог најславнијег дела „Горског вијенца“. Зато њему у част, а нама за подсећање и поуку издавајемо неке пословичке мудрости – гноме овог великог ума.

Лена Мишировић, 8/1

„У добру је лако добар бити,
На муци се познају јунаци!“
„Ко на брдо, ак’ и мало, стоји
Више види но онај под брдом.“
„Очи зборе што им вели срце.“
„Тешко земљи куда прође војска.“
„Тврд је орах, воћка чудновата,
Не сломи га, ал’ зубе поломи.“
„Коме закон лежи у топузу
Трагови му смрде нечовјештвом.“
„Свак је рођен да по једном умре,
Част и брука живе довијека.“
„Без муке се песма не испоја,
Без муке се сабља не сакова.“
„Нека буде борба непрестана,
Нека буде што бити не може.
На гробљу ће изнићи цвеће
За далеко неко покољење.“

Прота Матеја Ненадовић

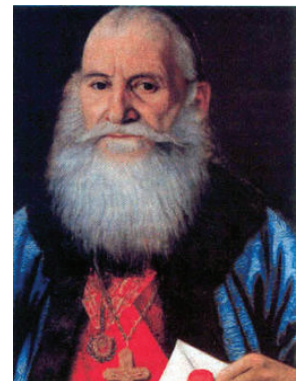
Прота Матеја Ненадовић рођен је у Бранковини 26. фебруара 1777. године. Био је војвода у Првом српском устанку, председник Правитељствујушћег совјета и дипломата. Протин отац кнез Алекса Ненадовић убијен је у Сечи кнезова 1804. године, а син Љубомир Ненадовић био је први српски путописац.

После избијања Другог српског устанка Прота Матеја постао је ваљевски кнез и члан Народне канцеларије. Због неслагања са начином владавине кнеза Милоша Обреновића пензионисан је 1832. године.

Написао је књигу својих сећања „Мемоари“. „Мемоари“ представљају историјски извор и сведочење о бурном времену наше прошлости. У многим догађајима из овог периода Прота Матеја је и сам учествовао, у некима је имао и важну улогу. Преминуо је у Ваљеву 11. децембра 1854. године.

Прота Матеја Ненадовић је будућим генерацијама оставио и важне животне поуке од којих је сигурно најзначајнија она са почетка „Мемоара“:

„Бурна времена новије српске прошлости била су тесно скопчана са мојим животом; и као што су она променљива била, тако је и мој живот био променљив. Ја сам служио и господарио, поповао и војводовоао; путовао по народном послу далеке путове и код куће мирно седио и у мојој башти воће каламио; војевао сам опасне ратове и уживао благодет општег мира; с царевима говорио сам слободно, а каткад збунио ме је говор простог кмета; гонио сам непријатеље и бежао од њи; живио у сваком благу и изобилију и опет долазио до сиротиње; имао сам лепе куће и гледао и’ из шуме спаљене и срушене; пред мојим шатором вриштали су у средро окићени арапски хатови и возио сам се у својим неоккованим таљигама; војводе ишчекивали су заповести из моји уста и опет судба ме доводила да пред онима што су били моји пандури на ноге устајем. — То је, децо, вечна променљивост судбине коју сам рано познао и на коју се нигда тужио нисам; из те променљивости научите: да се не треба у срећи гордити, ни у несрећи очајавати.“

Мина Негелковић, 8/3

Ђура Јакшић (1832-1878)

Ђура Јакшић рођен је у Српској Црњи у свештеничкој породици. У Сегедину је завршио основну школу и три разреда гимназије. Потом је учио сликарство у Темишвару, Пешти и Зрењанину. Као сликар и песник живео је у Кикинди и Новом Саду, а као учитељ у унусликарство и у Бечу. Од 1863. стално је живео у ник цртања у Крагујевцу, Пожаревцу и Јагодиби отпуштен из службе. Немиран и осетљив, ном и прогањан. Познат је и по свом боем-

Лирски песник, приповедач, драмски ставник српског романтизма. Живот испуњен бији и национално-социјални положај народа Иако је много више писао у прози, права

Неке од најпознатијих лирских песама ћо!“, „Отаџбина“, „Поноћ“, „На Липару“, „Ноћна стража“, „Таковски устанак“, „Кнез

„Најличнији“ од српских романтичара, песник у сликама и сликар у песмама, више је поштован након смрти. Песник Јован Јовановић Змај посветио му је чувену мисаону песму „Светли гробови“.

трашњости Србије. После женидбе студирао је Србији и радио као учитељ у селима и наставни. У Јагодини је здог сукоба са влашћу 1871. бунтовног духа често је био у сукобу са околиском начину живота.

писац и сликар, Јакшић је најизразитији предбедом, друштвено-политичка атмосфера у Сртри су основна извора његових инспирација. вредност Јакшићевог дела лежи у поезији.

Ђуре Јакшића су: „Ја сам стена“, „Падајте, бра„Вече“... Чувене слике су „Девојка у плавом“, Лазар“...

Анђела Мркић, 8/3

Десанка Максимовић (1898-1993)

„Детињство и оно што смо у њему доживели збиља је извор свих наших снага и инспирација. Лепоту којој смо се тада дивили не помрачи ниједна с којом се после сретамо. Мени ниједно море, ниједна равница не могу заменити брда, нити ми иједна река и њен хук могу помрачити лепоту горских потока и њихов жубор.

Речима, које смо у детињству научили, најлакше се и најрадије изражавамо“.

Десанка Максимовић

Десанка Максимовић је једна од најпознатијих српских песникиња чији су стихови обележили одрастање многих генерација. Њено основно песничко гесло је да поезија треба да буде разумљива, јасна, искрена, отворена према човеку и животу, да извире из њих. У природи види уточиште од света и место где човек обнавља снагу. Њене песме су лирске, интимне и говоре о свим људским осећањима, а највише о љубави.

Прву песму Десанка је написала са четрнаест година о заласку сунца. „Сунце одлази, а све, и људи и природа, пружају према њему руке и довикују – немој отићи, остани...“ Стваралачки век Десанке Максимовић трајао је преко седамдесет година. Прве песме објавила је у јануару 1920. у књижевном часопису „Мисао“, а последња збирка песама „Зовина свирала“ издата је 1992. године. Укупно је објавила око 50 књига, од којих су многе доживеле више издања. Више пута је награђивана нашим највишим књижевним наградама. Прво признање добила је 1925. за песму „Стрепња“ на конкурс часописа „Мисао“.

Студирала је на Филозофском факултету у Београду књижевност, општу историју и историју уметности. Радилa је као професор књижевности у Обреновцу, Дубровнику и Београду. Најдужи део свог радног века провела је као професор у Првој женској реалној гимназији, данашњој Петој београдској гимназији. Преводила је поезију са руског, француског, бугарског и словеначког језика. Била је члан Српске академије наука и уметности од 1959. године.

Није се везивала за материјалне ствари. Волела је ситне ствари, волела је да иде пешке. Увек је писала на коленима, тако што стави јастуче на крило, па на њега писаћу машину. Према себи је била више него строга, а према другима блага. Била је изузетно природна, скромна и није придавала важност формалностима.

Поезија Десанке Максимовић је врста личног дневника у коме је песникиња записивала своја расположења, стрепње, усхићења, страхове и доживљаје. Њена књижевна дела sazрвала су заједно са њом. Песникиња је у младости писала о својим осећањима у којима се огледа опипаност животом од које не види људе око себе. Са њеним sazревањем мењале су се теме песама. Песмама позива људе да буду добри, племенити, поносни, постојани, да поштују људе другачијих уверења и начела и да буду строги према својим манама. Са зрелошћу, све више се повлачи у своју унутрашњост и свет доживљава на основу већ стечених искустава.

Најпрепознатљивије дело Десанке Максимовић је снажна и потресна „Крвава бајка“, лирско сведочанство о стрељању крагујевачких ђака. Чувена је и родољубива песма „Србија је велика тајна“, као и збирка „Тражим помиловање“.

Луна Повреновић, 7/2

ПРЕПОРУЧУЈЕМО – ПОГЛЕДАЈТЕ

У четвртак 16.11.2017.г. одељење VI/1 са својим одељењским старешином, наставником српског језика Мирјаном Марковић, посетило је позориште „Бошко Буха“. Том приликом гледали смо комедију - водвиљ „Поштени провалник“ у режији Милана Караџића. Представа је своје премијерно извођење имала средином октобра ове године. Писац овог дела је недавно преминули нобеловац Дарио Фо.

На духовит и сатиричан начин приказана је ситуација када провалник улази у стан, а у пљачки га стално омета телефон који непрекидно звони. На „послу“ га зове жена. Тек што реши тај проблем, провалник поново бива ометен у раду неочекива-

ним повратком власника стана и његове љубавнице. Како комад одмиче, препреке ка извршењу започетог посла бивају све веће и све комичније. Сталне смене комичних и непредвидивих ситуација држале су пажњу публике током целе представе.

Одличну глумачку екипу предводио је Александар Радојичић у главној улози провалника. Остале улоге тумачили су Борка Томовић, Виктор Савић, Катарина Марковић, Немања Оливерић и Зоран Цвијановић. После представе ученици одељења VI/1 су се сликали са глумцима.

Анелина Рајић, 6/1

Мери Шели: „Франкенштајн“

Човек или чудовиште питање је које се провлачи кроз цео роман списатељице Мери Шели. „Франкенштајн“ је роман написан још у 19. веку. Иако је роман настао пар стотина година уназад, и даље у људима буди узбуђење и заинтересованост. Када је „Франкенштајн“, односно „модерни Прометеј“, анонимно први пут објављен, Мери Шели имала је само 21. годину.

Спада у готички роман, али се држи и романтичног правца, а данас се сматра и једним од првих научнофантастичних романа. Главни јунак је Виктор Франкенштајн, творац чудовишта. Већина људи има своје идеје и претпоставке о овом роману, о томе да се заснива на хорор филму, муњама и громовима. Међутим, то је у другом плану, а „Франкенштајн“ је подједнако мисаон колико и застрашујућ.

Ово дело је пуно метафора и дотиче се разних тема. Уводи нас у разна социјална питања као што су необразованост, моћ и цена знања, питање правде, револуције... Франкенштајн је настао из Викторовог богатог знања, науке, али, пре свега, основних људских особина. Кроз причу схватамо да је његов творац тај који је у њему створио и пробудио најгоре. Својим бегом од Франкенштајна Виктор је створио чудовиште, сумњу, кривицу и жељу за осветом.

Овај застрашујућ, али реалан роман препоручила бих свима. Прича коју доживљавамо из перспективе чудовишта, али и творца другачија је од осталих књига чије би нас корице више привукле. Од књига које сам прочитала и о којима сам чула, овај роман оставио је на мене највећи утисак.

Анђела Мркић, 8/3

Отварање Музеја савремене уметности у Београду

Поводом Дана ослобођења Београда (20. октобра), након што је десет година био затворен за публику због реконструкције зграде, поново је отворен Музеј савремене уметности. Моја мама је архитекта и радила је на дизајну поставке изложбе овог музеја, па ме је често водила да посматрам и пратим реновирање. Зато је дан отварања за мене био посебно важан, јер сам тек тада схватила како све изгледа када се заврши.

Отварање је било веома свечано, необично и узбудљиво. Већ са Бранковог моста се видела река људи која се слива ка музеју. На самом улазу редови су били невероватно дуги. Неколико стотина људи стрпљиво је чекало да уђе. На платоу испред музеја постављена је бина са великим екраном на којем се директно преносило оно што се догађало у музеју. По уласку у зграду, пажњу су нам привукли играчи у чудној сценографији. Играли су у приземљу, простору који су за ову прилику оградиле челичним мрежама. Као да су играчи у великом кавезу, а цео њихов перформанс био је занимљив, али помало и страشان.

Музеј има 5 полунивоа који су повезани различитим степеништима. На свим нивоима има различитих експоната. Неки радови су били потпуно јединствени, а неки сложени у групе истог типа. Од обичних уља на платну, преко видео радова, до скулптура које се могу пипнути, или се мичу. Неки радови су били веома јасни, као на првом нивоу, где су слике које реално приказују људе и догађаје (предратна уметност). Већ на другом полунивоу су слике апстрактне, неке од њих са рељефом, неке са текстом као и скулптуре од веома различитих и неочекиваних материјала. Сва ова дела, на први поглед, делују нејасно, али након дужег посматрања постају занимљивија јер можете да замислите приче због којих су настала, потпуно своје приче, а да ништа не питате ауторе, иако на картицама поред радова пише име дела, а понекад и објашњење.

На другом нивоу изложена су четири видео рада у једној великој кутији на коју су окачене слушалице тако да можете слушати звук, док други људи око вас гледају остале радове. Један од тих радова је *Was ist Kunst, Marinela Koželj?* уметника Раше Теодосијевића, у ком он све време понавља питање: Шта је уметност? То ме је заинтересовало. Нисам знала да рад може бити само питање, без одговора.

На трећем полунивоу се налазе слике великог формата и неколико скулптура различитих величина. Међу њима су моја омиљена слика и омиљена скулптура на целој изложби. Омиљену скулптуру чине четири стуба веома висока од полупрозрачног материјала који прелама боје. То је рад Велизара Васе Мићића из 1972. године, а зове се, једноставно, *Стуб I-IV*. Допала ми се јер мења боје у зависности од тога како се око ње крећемо. Одмах поред је моја омиљена слика Боре Иљовског „На црном пољу“. Веома једноставна слика, велика као да можемо ући у њу, а тако јединствена јер на њој играју кружнице у три боје.

На четвртм полунивоу занимљив је мали простор, троугаоног облика са великим прозором кроз који се пружа поглед на Нови Београд, а у којем висе скулптура која се помера. Поред ње је и троугаона клупа, па се може гледати истовремено и град и скулптура.

На последњем, петом нивоу, највише је видео радова. Неки су у посебним кабинама, а неки у издвојеним нишама, са слушалицама. Најзанимљивија је скулптура која приказује каду и ногу низ коју цури уље. Мамина пријатељица ми је открила да је уметник био инспирисан за ово дело када се сам оклизнуо и пао у мокром купатилу.

Део сваке изложбе су места на којима посетилац седне да се мало одмори и поразмисли о изложби. У овом музеју је неколико таквих одморишта на којима су полица, столица и светиљка, што је баш занимљиво. Пуно је необичних приказа и догађаја било на овом отварању. Мислим да бих могла овде да се вратим још много пута, а да сваки пут нешто друго погледам, или другачије разумем. Око музеја је парк, игралиште и река па заједно чине место којем можеш увек да се вратиш.

Нина Косић, 6/1

It's story TIME

AN UNFORGETTABLE DREAM

I was a very powerful man. They called me God. I lived in a very big space – Universe. I was the only one man in the Universe. It was so boring. One day I decided to make one planet with animals and people. At first, I created the Sun and Earth. After that, I created water and air. Few years later, it was so beautiful there. There were lot of colourful flowers, high green trees, and very big waterfalls. Soon after that, I created animals. Since then I have already created the first man – Adam and the first woman – Eve. I've created the whole our planet – Earth. It was one really interesting, wonderful and unforgettable dream.

Milica Mijatović Dešić, 7/3

A STORMY NIGHT

I opened the window and all I could hear were the raindrops hitting the ground and wind tearing the trees apart. I didn't even notice it was stormy because I was too focused on the book I was reading. My dog hid under my bed. Poor thing, he must have been terrified. I was never afraid of the storm. I found it quite stunning and soothing. People think storms are something you should be afraid of because they are so destructive, but there was something about it that pulled me towards it more and more. And so I spent the rest of the night admiring the beauty in something others could not see.

Ivana Blagojević, 7/3

THE STORY OF AN OLD MAN

Right now an old man is sitting on a bench in the park. He is wearing a hat and he has a wooden walking stick. He is probably thinking about his life. He is old so he is thinking about the events that happened when he was younger. I know him. He told me about all that had happened to him. When he was eight he moved his house. He was really unhappy. He didn't have a lot of friends, but he had a happy family. He also had a sister. When he was about thirty years old he went to live in Germany. He got a job when he was thirty-two. Now he has three children that are grown up but his wife died two years ago. His children come to visit him once in a month. They lived in Poland, but now they live in Austria. I go to the park with the old man almost every day. We always talk about our lives and nice things that happened to us.

Jelena Maksimović, 7/2

CANDY CITY

I was in the Candy City. There were tons of candy. There were big ones and small ones. My favourite candy is marshmallow. The biggest candy was thirty meters high. I started eating it at seven o'clock and finished at eleven. Everything was beautiful. Then, after some time, I realized that the city is smaller than it used to be, but I kept eating it. The city was getting smaller and smaller. Then I ate the whole city and woke up. Now, whenever I see a candy I think of my dream.

Luka Dejanović, 7/3

IN THE MIDDLE OF THE WOODS

I woke up with a strong headache because of the fall. But as soon as I opened my eyes, I realized I wasn't home anymore. I was terrified looking at the high, thin trees. I had no idea how I got there, but I knew I had to find a way out. So I stood up and started heading north. I didn't know that I would ever put to use the fourth grade lecture on moss, but at least I remembered it. It was cold and the sounds of wild animals howling made my blood run cold. Finally, there was a familiar sight. The river Ronda, but.... It was strange. The water was turquoise, almost green. I touched the water and it was very hot. I turned around to go the other way when I noticed a giant shaped turtle heading towards me. I panicked and started running away. The next thing I knew I was in my bed at home.

Luna Povrenović, 7/2

IT WAS A DARK, STORMY NIGHT...

It was a dark, stormy night and I was at home alone. My parents were visiting our cousins far away. I was sleeping and suddenly I heard a very loud thunder. It was very scary and I didn't know what was happening. Then there was another thunder, louder than the previous one, and I was so scared that I ran out of the house. It was very cold and I was going towards our garage. Then a massive tornado came out of nowhere and smashed the garage into pieces. I didn't know what to do. I panicked and ran away as fast as I could, but the tornado picked me up and threw me away. While I was falling the storm was gone and I woke up in my bed. This time when I got out of the house, my parents were there and the sun was shining. I was glad it was just a dream.

Strahinja Lalić, 7/2

WINTER IN BELGRADE

Winter is my favourite time of the year. My birthday is in the winter and so are the holidays like New Year's Eve, Christmas and Serbian New Year. Here winters are really cold, but there isn't lot of snow. Kids still go outside and play. On New Year's Eve people go together and celebrate it. A lot of people stay at home though, and count down till New Year. That night the whole city stays up late. A big family meeting and lunch is a kind of tradition on Christmas day. Then most people stay at home with their families and have lunch. Loads of families also go to church on that day. Streets are full of people in Belgrade on Serbian New Year's Day. Mostly couples of friends or families go outside for this holiday. It's really fun. Snow is really rare in Belgrade, so when it falls everyone goes outside to play. The best part is that the Winter Holidays consist of two parts. The first has eleven days, and the second fifteen. It's a long time and everyone can take a rest.

Winter is the best time of the year. Belgrade is really lively then, and everyone can relax a little and forget about their responsibilities.

Gavrilo Lazović, 7/2

DR WATSON

One spring morning Dr Watson was sitting in the park and he was thinking about his adventures with Sherlock Holmes. Now Dr Watson is seventy years old. He was Sherlock's best friend. When they were young they could solve at least one case a week. They had great time together. James Moriarty was their biggest enemy. Sherlock lived in Baker Street and most of their adventures happened there. Sherlock was very intelligent. He was playing his violin every day at eight o'clock. Dr Watson was with him all the time. When Sherlock died Dr Watson started to come to this park every Saturday. They met for the first time there and started their friendship. They were friends for thirty years.

Sofija Vukašinović, 7/3

ПРИРОДНЕ НЕПОГОДЕ

Наша планета није баш гостољубиво место. Како ми поступамо са њом, још и добро пролазимо, а кад се непогода једном деси, последице могу бити катастрофалне. Иако се наша држава не налази на подручју захваћеном било каквим непогодама, важно је научити нешто о њима и како се заштитити.

Постоји више природних непогода, као што су сеизмичке и оне везане за воду, али данас ћемо обрадити катастрофе метеоролошког порекла. То су: урагани, торнада, пожари и олује са грмљавином.

УРАГАН, циклон или тајфун су различита имена за мање-више исту појаву, то јест брзо ротирајући олујни ветар са ниским притиском у центру. Настају при великим разликама у ваздушном притиску изнад топлих мора и океана. Најчешће се формирају на истоку и југоистоку САД, тј. на Карибима, у јужној и југоисточној Азији, на северу Аустралије и ретко у Пацифику. Урагани су најфаталније природне катастрофе, јер праве највећу материјалну штету, а имају и највећи број жртава. Не постоји начин да се спречи ураган, али постоје мере заштите: копање подземног бункера и брза евакуација захваћеног подручја. Урагани се деле на патуљасте, мале, средње, велике и веома велике. По материјалној штети, најгори је био ураган Харви 2017. године, који је захватио Карибе и Флориду, са штетом од 199 милијарди долара, а за њим следе Катрина (2005), која је разорила Њу Орлеанс и Сенди (2012) која је сравнила са земљом Њу Џерзи. Најсмртоноснији је био Велики ураган из 1780. са преко 20000 мртвих.

ТОРНАДО је много мања циклонска олуја која настаје на копну, углавном у централним деловима САД и југоисточној Азији. Настаје при великој разлици ваздушног притиска и великој влази у средњим и доњим атмосферским слојевима. То је брзо ротирајући ветар који се налази између тла и кумулусног облака. Крећу се брзином од око 180 km/h. Торнада не морају бити разорна, али често направе штету, не већу од неколико кућа. У случају торнада, такође је препоручљиво сакрити се у подрум или, не нужно, бункер, или се једноставно евакуисати из подручја. Најсмртоноснији торнадо у записаној историји био је један велики торнадо у Бангладешу 1989. године са преко 1300 мртвих. Најсмртоноснији у САД био је Тро-државни торнадо 1928. године са 698 мртвих.

ШУМСКИ ПОЖАРИ најчешће настају људском грешком, али настају и природним путем. Да би шумски пожар настао, потребан је веома висок ваздушни притисак, висока температура и низак ниво влаге у ваздуху. Појављују се на свим континентима осим на Антарктику и могу бити веома опасни ако се не зауставе на време. Најчешће се појављују у тропским шумама због великог броја сувог грања, али их честе падавине брзо угасе. Често настају и у зимзеленим шумама зато што зимзелено дрвеће садржи малу количину воде. Ако се не угаси на време, пожар може захватити и насељена места, а људске жртве су углавном ватрогасци, јер цивили увек имају довољно времена за евакуацију. Пожари се могу зауставити природним путем, тј. обилним падавинама, али то се ретко деси, па ватрогасци раде тежак посао гашења, те се дешава да неки и погину на дужности. У случају пожара, најбезбедније је, наравно, евакуисати се. У случају да се налазите у близини ватре, обавезно је да прекријете лице неким парчетом тканине да не бисте удисали штетна испарења и пепео. Зато се у државама које имају највише проблема са пожарима у великим шумама држе цистерне са водом. Највише пожара има у централном и југозападном делу САД, у Индонезији и на Медитерану. Највећи пожар у забележеној историји је био Велики индонезански шумски пожар 1997. године, кад је изгорело више од 97000km² тропских шума са око 150 мртвих. Најскорији пожари су се десили ове године у САД у Калифорнији кад је изгорело око 650km² и у Орегону са око 212km². Пожари су се десили и на територијама Хрватске и Црне Горе са око 1590km².

ОЛУЈЕ СА ГРОМОВИМА су углавном безопасне у подручју на коме ми живимо. Једина заштита која се у Србији и региону користи против громава су громобрани, који привлаче громове не дозвољавајући им да ударају у објекте. Али, у тропским и океанским подручјима ове олује могу бити смртоносне, и то не само због громава, јер је вероватноћа да човека удари гром ипак 1:29000, већ због ветрова и снажних падавина. Облаци кумулонимбуси изазивају грмљавину, то јест при трењу између честица облака долази до стварања електрицитета који се нагомилава, све док га не буде довољно да облак „изврши“ електрично пражњење у виду грома, тј. муње. Гром је звучни део појаве, који се увек појављује неколико секунди после муње, односно светлосне појаве, јер је светлост, наравно, бржа од звука. Громови најчешће ударају у дрвеће и металне објекте, па су зато громобрани осмишљени као велике металне шипке. Око 60000 људи годишње страда од удара грома, од чега је 40000 мртвих. Олује могу изазвати поплаве, јаке ветрове који могу да ишчупају дрвеће, стварајући тиме одроне и клизишта или чак и срушити неке грађевине лошије грађе. На неким местима могу изазвати чак и торнада и такозване „пијавице“. Око 320 хиљада људи годишње изгуби живот у току олуја са грмљавином.

Константијин Јанковић, Лука Булић, 8/3

СУНЧЕВ СИСТЕМ

Сунчев систем је систем планета у коме се ми налазимо. У Сунчевом систему постоји 8 планета и велики број патуљастих. Кроз Сунчев систем, с времена на време, прође нека комета.

Сунце је срце Сунчевог система. Оно је извор енергије која обасјава и загрева планете. Без њега би све планете биле мрачни светови хладнији од Плутона, а на Земљи не би био могућ живот.

Планете Сунчевог система деле се на унутрашње и спољашње.

УНУТРАШЊЕ ПЛАНЕТЕ: Меркур је најмања планета у Сунчевом систему са пречником од 4879 км. Меркур се ротира око своје осе која нема нагиб. Ниједна планета нема тако огроман температурни распон између дана и ноћи. Страховит судар утицао је на обликовање танке коре око врло дебелог језгра од гвожђа. Меркур је добио име по гласнику староримских богова.

Венера је шеста по величини са пречником од 12104 км. На ноћном небу видимо је као сјајну звезду Зорњачу. Иако је добила име по староримској богињи лепоте, она је застрашујућа изблиза. Сонде које се спусте на њену површину буду спржене због лаве и топлоте. Оне које то преживе, буду смрскане под атмосфером 20 пута гушћом од Земљине. Атмосфера се углавном састоји од угљен-диоксида, а покривају је облаци од сумпорне киселине из којих издијају муње.

Земља је највећа од све четири унутрашње планете са пречником од 12756 км. Има облик геоида, што значи сличан самом себи. Земља је посебна због тога што је на њој могућ живот (мисли се и да на једном од Јупитерових месеца има живота). Океани, велике водене површине, чине 71% Земљине површине, а 29% континенти, велике копнене површине. Земља има један природан сателит. Месец је настао пре 4,6 милијарди година сударом неког небеског тела са новонасталом Земљом. Земља је после тог судара имала прстенове попут Сатурнових. Данас имамо Месец у једном облику јер су се прстенови спојили. Месец својом силом теже делује на Земљу и издиже океане на наспрамним местима на нашој планети. Како се Земља окреће, ниво мора и расте и опада двапут дневно стварајући у приобалном подручју плиму и осеку.

Марс је претпоследњи по величини са пречником од 6792 км. То је планета најсличнија Земљи. Језгро му је од гвожђа, а омотач и кора од стења. Има атмосферу, климу, годишња доба и обиље замрзнуте воде. Један Марсов дан, сол, дужи је 41 сат од нашег дана. На Марсу се налази највећи вулкан у Сунчевом систему који је широк 610км и висок 22км (ширина Шпаније). Марс је непогодан за живот због ниских температура и атмосфере коју чини угљен-диоксид. Ипак се мисли да ће се за 20 до 30 година астронаути спустити на Марс. Добио је име по грчком богу рата, а зову га и Црвена планета.

СПОЉАШЊЕ ПЛАНЕТЕ: Јупитер је највећа планета у Сунчевом систему са пречником од 149980км. Јупитер има најјачу силу теже, па зато поред себе има највише пратилаца. Око своје осе се обрће толико брзо да је испупчен око екватора, а Јупитеров дан не траје ни пуних 10 сати. Шарене Јупитерове облаке чини мешавина амонијака, сумпора и водене паре. Температура је на горњој површини облака ниска (око -108 степени), а постепено расте како се силази у атмосферу. Јупитер има највећи месец у Сунчевом систему - Ганимед. Велика црвена пега је олуја која већ 300 година хара површином Јупитера. Има пречник од 24 000 км, што је скоро 2 пута веће од пречника Земље. Јупитер је добио име по врховном староримском богу.

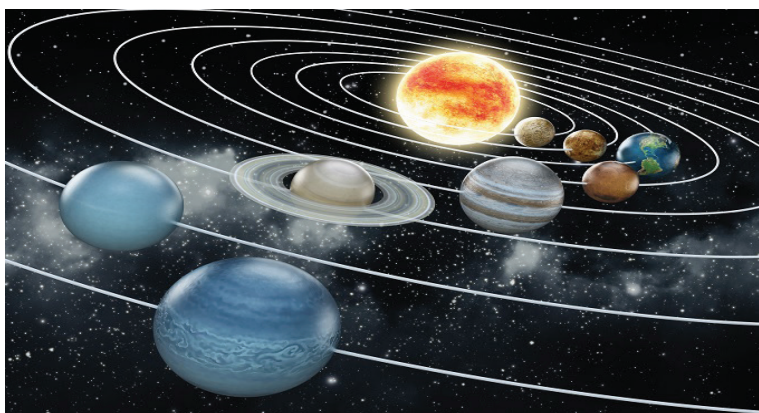
Сатурн је други по величини са пречником од 120540 км. Сатурн је познат по својим прстеновима који се деле на три групе, а то су спољашњи, омеђен орбитом малог месеца Атласа, средишњи, светао и густ јер га чине збијене честице и последњи, унутрашњи прстен, делимично прозиран, јер су у њему налазе мањи делови леда. Прстенови су настали када је комета или астероид ударила у Сатурнов ледени месец, пре 200-300 милиона година. Крхкотине леда се шире око планете, а међусобни судари дробе их у честице. Тежа Сатурнових сателита уобличава прстенове, док им удари нових тела додају материјал. Сатурн је гасовити џин од водоника. Када бисмо направили довољно велику чашу воде, Сатурн би плутао по површини. Добио је име по староримском богу пољопривреде.

Уран је трећи по величини са пречником од 51120 км. Уран се окреће око своје осе положене на бок. Он је можда убрзо по настанку претрпео удар неког небеског тела који га је накреноу на бок и тако је остао до данас. Оса му је накрена за 97,70 степени, за разлику од Земљине чији је нагиб 23,50 степени. Уранова атмосфера је безлична и једнолика, једва да је икад уочен неки усамљени облак. Уран је добио име по старогрчком богу неба.

Нептун је четврти по величини са пречником од 49530 км. Као и Уран, углавном се састоји од леда преко кога је слој гасова, а испод тих гасова је мало стеновито језгро. Нептун је другачији од Урана зато што зрачи топлоту из унутрашњости. Топлота се пење кроз атмосферу, где покреће облаци и ствара временске промене и олује. Ветрови на Нептуну најбржи су у Сунчевом систему и дувају брзином од отприлике 2400 км/х. Нептун је добио име по старогрчком богу мора.

ПАТУЉАСТЕ ПЛАНЕТЕ: Плутон, Седна, Ерида и друге патуљасте планете чине Кајперов појас. Оне полако круже око Сунца. Седни треба 10500 година да се окрене око Сунца, а Плутон и његов највећи месец Харон могу стати у САД и да остане још места.

Халејева комета пролази близу Земље сваких 76 година. Следећи пут ће проћи поред Земље 2052. године.

Лука Тојаловић, 5/2

ЗАДУЖБИНЕ НЕМАЊИЋА (1. део)

Средњовековни владари су знали да у окружењу стабилне црквене организације могу имати и стабилну државну власт. Стефану Немањи, као и осталим Немањићима, било је јасно да основ сваке државности лежи у прожимању духовне и световне власти. Српски владари су се у подизању манастира угледали на византијске царе, али су их у погледу броја подигнутих манастира превазишли.

Стефан Немања (око 1113—13. фебруар 1199) био је велики жупан Рашке, родоначелник владарске династије Немањића и творац моћне српске државе у средњем веку. Подигао је цркву Пресвете Богородице и цркву Светог Николе код Куршумлије, Ђурђеве Ступове и Студеницу и обновио Хиландар.

фресака из 13. и 14. века. Сазидан је складном мешавином романичког и византијског стила, која касније прераста у посебан стил архитектуре познат као рашка школа.

Ђурђеви ступови су један од најстаријих српских манастира. Манастир је подигао велики жупан Стефан Немања у првим годинама после ступања на престо (изградња је завршена 1171. године), а црква је осликана око 1175. године. Црква Светог Ђорђа има важно место у формирању новог стила архитектуре, познатог под називом рашка школа, као грађевина којом започиње ова стваралачка епоха у архитектури средњовековне Србије.

Свети Сава—Растко Немањић (око 1175—14. јануар 1236) био је српски принц, монах, игуман манастира Студенице, књижевник, дипломата и први архиепископ аутокефалне Српске православне цркве. Замонашио се у руском манастиру Светог Пантелејмона, где је добио име Сава. Касније је са својим оцем, који се замонашио и добио име Симеон, подигао манастир Хиландар (1198—99), први и једини српски манастир на Светој гори. Написао је три типика (правилника): „Карејски типик“, „Хиландарски типик“ и „Студенички типик“. Написао је и „Житије Светог Симеона“ и „Номоканон“ (законоправило).

Манастир Хиландар је саграђен на иницијативу Светог Саве, који је постао монах на планини Атос 1191. године. Грађевине су зидане у византијском стилу (српско-византијска школа) од тесаног камена са наизменичним редовима опеке, док су подови и балкони изграђени од дрвета. Поред главне, у манастиру се налази још 12 мањих цркава, као и капела са живописима из разних времена, са иконостасима из доба различитих уметничких школа. Иза цркве и испод келије, у којој се упокојио Симеон, налази се једна од највећих светиња Хиландара, бунар Светог Саве. Воду је пронашао Свети Сава, приликом градње. Поред бунара се налази и лоза која је по предању изникла на месту Симеонове смрти. За обе светиње везују се разне исцелитељске моћи.

Стефан Немањић (1166—24. септембар 1227), познат и као **Стефан Првовенчани**, био је српски средњовековни владар (1196—1227) и први крунисани краљ (1217) међу Немањићима, због чега је назван Првовенчани. Саградио је манастир Жичу.

Жича је српски средњовековни манастир из прве половине XIII века. После стицања црквене самосталности 1219. године, у Жичи је смештено седиште аутокефалне српске архиепископије. Током средњег века, у Жичи су устоличавани епископи и овенчавани краљеви из династије Немањића, због чега је позната и као „Седмоврата“. Главна манастирска црква, подигнута у рашком стилу, посвећена је Вазнесењу Христовом (Светом Спасу). Црква Вазнесења Христовог постала је узор и остала то кроз цео XIII век, чиме је у историји рашког градитељства заузела кључно место.

Стефан Владислав Немањић био је српски краљ (1233/1234—1241/1242) и ктитор манастира Милешева, у коме је сахрањен Свети Сава.

Манастир Милешева је средњовековни српски православни манастир. Сазидан је у рашком стилу, подигао га је краљ Стефан Владислав у првој половини XIII века као своју задужбину, а у њој је и сахрањен. Фреске Милешеве се убрајају међу најбоља европска остварења 13. века, а од њих је најпознатији Бели анђео, у склопу фреске Мироносице на Христовом гробу. Поред Белог анђела друга ремек-дела су Богородица из Благовести и ктиторска композиција са портретом краља Владислава. Ова дела представљају и највеће домете сликарства тог доба у Европи.

Стефан Урош I Немањић (око 1220—1. мај 1277), познат и као Урош Велики, био је српски краљ од 1241/1242 до 1276. године. Био је син Стефана Првовенчаног и Ане Дандоло. Подигао је манастир Сопоћане.

Манастир Сопоћани, дом Свете Тројице, краљ Стефан Урош I подигао је недалеко од извора реке Рашке. На овом месту, изворишту српске средњовековне државе Немањића, трећи син краља Стефана Првовенчаног је иза себе оставио задужбину која својом величином и лепотом надмашује све дотадашње српске цркве. Фреске манастира Сопоћани су право ремек-дело уметности, што је Сопоћанима донело светску славу. Архитектура цркве Свете Тројице припада класичним облицима рашке школе.

Стефан Драгутин Немањић (око 1251—12. март 1316) био је краљ Србије од 1276. до 1282. године и краљ Срема од 1284. до 1316. године. Син је Стефана Уроша I и Јелене Анжујске.

Црква Светог Ахилија је смештена на узвишењу у средишту данашњег Ариља и задужбина је краља Драгутина са краја XIII века. Подигнута је у рашком стилу, у коме је јединствена по својим витким, издуженим пропорцијама и фасадама рашчлањеним пиластрима и слепим аркадама. Израда фрескописа је завршена 1296. године у традицији монументалног стила српског фрескосликарства XIII века.

КОСПЛЕЈ (COSPLAY)

Косплеј (cosplay) је један вид културе који је потекао из Јапана. Реч косплеј је настала од речи костим и речи play што значи играти. Порекло имена нам говори да је косплеј - костимирање.

Косплеј је измислио Нобојуки Такаши из студија „Хард“ 1984. године. Нобојуки је био импресиониран костимима за филмове док је био у Лос Анђелесу, па је и сам хтео да осмисли нешто слично. Људи који се баве тиме називају се косплејери (cosplayer). Косплејери се облаче као ликови из анима, анимираних филмова, видео игрица или улога из филма. Они обично праве сами своју одећу, сређују перике, купују ситне детаље и остало. Косплеј се највише проширио деведесетих година у Азији, а у скорије време и на нашим просторима. Људи се баве овим чисто из забаве и као хобијем, али веома добри косплејери имају могућности и да зарађују. Косплејери се најчешће могу видети на окупљањима љубитеља епске фантастике, видео игрица, анима...

Најзанимљивија су косплеј такмичења. Косплеј такмичења се одржавају баш на таквим конвенцијама (ове године је одржано једно такмичење и на Сајму књига код нас). Циљ такмичења јесте да када изађеш на бину прикажеш неку другу особу својим костимом. Потребно је бити и обучен и понашати се као карактер кога си изабрао да глумиш, а није битно да ли је карактер другог или истог пола. Углавном, такмичари прикажу неке мање скечеве. Особа која се највише потрудила око костима и која је најбоље изнела своју улогу добија награду.

Већини људи се свиђа косплеј, чак и онима који не прате толико азијску културу. Косплејери кажу да је најбитније да се забавиш док правиш свој костим и док изучаваш улогу. Зато је ово један нови вид забаве.

Бојана Ерцеј, 8/1

ВАЖНИ ДАТУМИ

ЈАНУАР

- 01. 01. Светски дан породице
- 08. 01. Светски дан писмености
- 10. 01. Светски дан смеха
- 31. 01. Дан без дуванског дима

ФЕБРУАР

- 04. 02. Међународни дан борбе против рака
- 07. 02. Међународни дан живота
- 14. 02. Дан заљубљених
- 21. 02. Међународни дан матерњег језика

МАРТ

- 02. 03. Светски дан књиге
- 07. 03. Дан позоришта
- 08. 03. Међународни дан жена
- 20. 03. Светски дан поезије
- 22. 03. Светски дан воде

АПРИЛ

- 02. 04. Међународни дан дечје књижевности
- 22. 04. Светски дан планете Земље
- 29. 04. Међународни дан игре

МАЈ

- 18. 05. Светски дан музеја
- 25. 05. Међународни дан спорта

ЈУН

- 01. 06. Међународни дан деце,
- 04. 06. Међународни дан деце жртава насиља
- 05. 06. Светски дан заштите животне средине

ЈУЛ

- 11. 07. Светски дан становништва

АВГУСТ

- 01. 08. Међународни дан пријатељства

СЕПТЕМБАР

- 08. 09. Међународни дан писмености
- 15. 09. Светска акција „Очистимо свет“

ОКТОБАР

- 01. 10 - 05.10. Дечја недеља
- 01. 10. Међународни дан старијих особа
- 04. 10. Светски дан заштите животиња
- 05. 10. Светски дан учитеља

НОВЕМБАР

- 03. 11. Светски дан мушкараца
- 07. 11. Европски дан науке
- 08. 11. Дан просветних радника
- 09. 11. Светски дан проналазача
- 11. 11. Међународни дан науке и мира
- 16. 11. Међународни дан толеранције

ДЕЦЕМБАР

- 10. 12. Дан људских права

Свим ученицима,
наставничком
колективу,
осталим
запосленима
у школи,
пријатељима
и сарадницима
честитамо Савиндан!

Ликовна подршка:
Верица Ђурђевић

Техничка подршка:
Душан Симоновић

Илустрације:
радови ученика

ИГК КОРАЦИ
лист Основне школе
„Иван Горан Ковачић“
Београд, Војводе Бране 18а
тел: 011/30-18-264

интернет адреса:
www.skolaigk.edu.rs
e-mail: skolaigk@beotel.rs

лист излази два пута годишње

штампа ПЛАНЕТА ПРИНТ

Директор:
Миомир Драгаш

Уреднице:
Снежана Костић Хавари
Наташа Станојевић

Наставничка редакција:
Мирјана Марковић

Наставници сарадници:

Јелена Поповић
Драгана Бајчета
Оливера Цветковић
Наташа Ников
Наташа Јовановић
Светлана Коркановић
Олигица Вукадиновић
Свјетлана Ненадић
Зоран Чучковић
и сви наставници
који су ангажовали
своје ученике
или лично пратили
школски живот

Ученичка редакција:
Чланови новинарске
секције и ученици
чији су радови
објављени